

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 26.02.1997
KOM(97) 49 lopull.

97/0067 (SYN)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

vesipolitiikkaan liittyvien yhteisön toimien kehyksestä

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. JOHDANTO

Tässä ehdotuksessa määritellään yhteisön kehys yhteisön pinta- ja pohjavesien suojelemiseksi yhteisen lähestymistavan mukaisesti ja tähän liittyvät yhteiset päämäärät, periaatteet ja yhteiset perustoimenpiteet. Direktiivin periaatteena on, että ympäristön-suojelullisessa vesipolitiikassa on keskityttävä niihin vesiin, jotka virtaavat luonnollisesti jokien valuma-alueiden kautta meriin, ja otettava huomioon pinta- ja pohjavesien luonnollinen vuorovaikutus. Sekä laadullinen että määrällinen näkökulma otetaan huomioon. Direktiivissä edellytetään, että kaikki kestäväälle vesiensuojelulle ja vedenkäytölle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen tähtäävät toimenpiteet yhteen-sovitetaan ja niiden vaikutuksia tarkkaillaan ja valvotaan valuma-alueilla, jolloin varmistetaan, että yhteisön vesipolitiikkaa sovelletaan yhtenäisesti ja järkevästi. Direktiivillä pyritään ehkäisemään lisäpilaantumisen ja suojelemaan ja parantamaan vesiekosysteemien, sekä vedentarpeen osalta maaekosysteemien, määrää ja laatua. Tällä tavoin sillä edistetään myös laadullisesti ja määrällisesti kestävä kehityksen mukaista vedentuotantoa. Pilaantumisen torjumisessa se antaa lisäpontta ja virallisen muodon ns. "yhdistetylle lähestymistavalle", jossa päästöjen rajoittaminen niiden synty lähteillä yhdistetään ympäristötavoitteiden asettamiseen.

Ehdotuksella vastataan neuvoston ja Euroopan parlamentin ympäristövaliokunnan kesäkuussa 1995 esittämään pyyntöön, jossa peräänkuulutettiin yhteisön vesipolitiikan perusteellista tarkistamista. Asiaan liittyen komissio hyväksyi helmikuussa 1996 tiedonannon Euroopan yhteisön vesipolitiikasta, joka perustui perustamissopimuksen ympäristöpolitiikan periaatteisiin ja yhteisön viidenteen toimintaohjelmaan "Kohti kestävä kehitystä". Tiedonannossa suositeltiin vesidirektiivin laatimista. Neuvoston, Euroopan parlamentin, talous- ja sosiaalikomitean, alueiden komitean ja kiinnostuneiden tahojen, erityisesti vedenkäyttäjien, laajan joukon kuuleminen osoitti yleistä tukea tiedonannossa esitettylle politiikalle.

Tämä ehdotus on syntynyt niiden kuulemisien seurauksena ja noudattaa tiiviisti tiedonannossa esitettyjä suuntaviivoja.

2. TAUSTAA

2.1 Euroopan yhteisön vesipolitiikan historia

Euroopan yhteisön vesipolitiikka, kuten suurin osa muutakin ympäristöpolitiikkaa, juontaa juurensa 1970-luvulta ja lainsäädäntö on yleisesti ottaen syntynyt kahdessa "aallossa".

Ensimmäinen aalto koostui laadullisia tavoitteita asettavasta lainsäädännöstä, jollaista edustavat muun muassa jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitettun pintaveden laatuvaatimuksista annettu direktiivi (75/440/ETY)¹, uimaveden laadusta annettu direktiivi (76/160/ETY)², suojelua ja parantamista edellyttävien makeiden

¹ EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 26.

² EYVL N:o L 31, 5.2.1976, s. 1.

vesien laadusta kalojen elämän turvaamiseksi annettu direktiivi (78/659/ETY)³, simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta annettu direktiivi (79/923/ETY)⁴ ja juomaveden laadusta annettu direktiivi (80/778/ETY)⁵. Tärkeimmät päästöjen rajoittamista koskevat säädökset olivat tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annettu direktiivi (76/464/ETY)⁶ ja pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta annettu direktiivi (80/68/ETY)⁷. Vaarallisia aineita koskevalle direktiiville annettiin ”tytärdirektiivejä” koko 1980-luvun alkupuolen ajan.

Vuonna 1988 Frankfurtissa järjestetyssä yhteisön vesipolitiikkaa käsitelleessä ministeritason seminaarissa tarkasteltiin voimassa olevaa lainsäädäntöä ja huomattiin muutamia parantamista kaipaavia kohtia ja puutteita, jotka voitaisiin korjata. Tämä johti vesilainsäädännön toiseen aaltoon, jonka ensimmäiset ilmentymät olivat yhdyskuntajätevesien käsittelystä annettu direktiivi (91/271/ETY)⁸ ja vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annettu direktiivi (91/676/ETY)⁹. Vuonna 1994 komissio antoi Frankfurtin seminaarin seurantaan liittyen lisäksi ehdotuksen direktiiviksi veden ekologisesta laadusta¹⁰.

Vuonna 1991 Haagissa ministeritason seminaarissa, jota seurasi neuvoston päätös vuonna 1992¹¹, kehitettiin edelleen yhteisön vesipolitiikkaa ehdottamalla, että laadittaisiin yksityiskohtainen pohjaveden kokonaisvaltaista suojelua ja käsittelyä koskeva yhteisön toimintaohjelma osana vesiensuojelupolitiikkaa. Neuvosto pyysi myös pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta annetun direktiivin (80/68/ETY)¹² tarkistamista. Komissio antoi ehdotuksensa pohjaveden yhdenmetyä suojelua ja käyttöä koskevaksi toimintaohjelmaksi¹³ vuonna 1996.

Komissio on myös vuonna 1994 antanut ehdotuksen uimavesien laadusta annetun direktiivin¹⁴ ja vuonna 1995 juomavesidirektiivin¹⁵ ajantasaistamiseksi. Komissio ehdotti myös uutta päästörajoituslainsäädäntöä ehdotuksella direktiiviksi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi, jonka neuvosto antoi vuonna 1996 (96/61/EY)¹⁶.

³ EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 1.

⁴ EYVL N:o L 281, 10.11.1979, s. 47.

⁵ EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11.

⁶ EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23.

⁷ EYVL N:o L 20, 26.1.1980, s. 43.

⁸ EYVL N:o L 135, 21.5.1991, s. 40.

⁹ EYVL N:o L 375, 31.12.1991, s. 1.

¹⁰ EYVL N:o C 222, 10.8.1994, s. 6.

¹¹ 25.2.1992 annettu neuvoston päätös: EYVL N:o C 59, 6.3.1992, s. 2.

¹² EYVL N:o L 20, 26.1.1980, s. 43.

¹³ EYVL N:o C 355, 25.11.1996, s. 1.

¹⁴ EYVL N:o C 112, 22.4.1994, s. 3.

¹⁵ EYVL N:o C 131, 30.5.1995, s. 5.

¹⁶ EYVL N:o L 257, 10.10.1996, s. 26.

Lainsäädännön toinen aalto on kiinnittänyt huomion kysymykseen Euroopan yhteisön vesipolitiikasta, varsinkin kun uudet ehdotukset sattuivat samaan aikaan yhdyskuntajätedirektiivin ja nitraattidirektiivin toteuttamisen ja siitä aiheutuvien kustannusten kanssa.

Neuvostolle ja Euroopan parlamentille annettu tiedonanto Euroopan yhteisön vesipolitiikasta laadittiin keskustelun pohjaksi, jotta voitaisiin selvittää tarve ja keinot paremmin yhteensovittaa yhteisön toimia. Kuten johdannossa todetaan, kehysdirektiivi on syntynyt tuota tiedonantoa seuranneen kuulemisvaiheen perusteella.

2.2 Tiedonannon lausuntokierroksella saama palaute

2.2.1 Neuvosto

Neuvosto tutki tiedonantoa ja esitti 25 päivänä kesäkuuta 1996 päätelmänsä, joissa se totesi tiedonannon tervetulleeksi, huomioi suuntaviivat vesiä koskevaksi kehysdirektiiviksi ja pyysi komissiota esittämään vuoden loppuun mennessä ehdotuksensa, jossa otettaisiin asianmukaisesti huomioon neuvoston aikaisemmissa johtopäätöksissään esittämät suositukset.

2.2.2 Euroopan parlamentti

Euroopan parlamentin lausunto annettiin 23 päivänä lokakuuta 1996 ( )¹⁷. Siinä suhtaudutaan tiedonantoon kriittisesti ja esitetään, että komissio on epäonnistunut muodostamaan kokonaisnäkömyksen yhteisön vesipolitiikan tulevaisuuden suunnasta. Lausunnossa esitetään, että komissio yrittää "takaisinkansallistaa" vesipolitiikan ja alentaa suojelun tasoa. Lausunnossa keskitytään kysymykseen saastuttamisen valvonnasta ja siihen sovelletaan "tiukoille ja yhdenmukaisille" päästörajoituksille ja täydentäville laatutavoitteille perustuvaa keskitettyä lähestymistapaa. Lausunnossa tuetaan ajatusta vesiä koskevasta kehysdirektiivistä ja pyydetään komissiota tekemään ehdotus.

Komissio on perusteellisesti tutkinut parlamentin lausunnon ja hyväksynyt monet huomioista. Mitä tulee parlamentin vaatimukseen "tiukoista ja yhdenmukaisista päästörajoituksista", soveliain väline tällaisten aikaansaamiseksi on ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annettu direktiivi (IPPC) (96/61 (EY))¹⁸, jonka neuvosto antoi syyskuussa 1996 yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa. Siinä säädetään yhdenmukaisten päästörajojen käyttöönotosta tapauskohtaisesti ja tarpeen vaatiessa, mutta niitä ei edellytetä kaikissa olosuhteissa. Komissio kannattaa IPPC:ssä omaksuttua lähestymistapaa, koska uskoo sen olevan tehokkaampi tapa ja näin ollen tarjoavan korkeamman ja paremmin toteutuvan suojelun tason. Ehdotuksessa vesipolitiikan kehysdirektiiviksi määritellään mekanismi, jolla varmistetaan, että IPPC ja sen perusteella mahdollisesti laadittavat standardit sisällytetään täysin "yhdistettyyn lähestymistapaan".

¹⁷ EYVL-viitettä ei vielä saatavilla.

¹⁸ EYVL N:o L 257, 10.10.1996. s. 26.

2.2.3 Talous- ja sosiaalikomitea

Talous- ja sosiaalikomitea tutustui tiedonantoon ja tuki ajatusta vesipolitiikan kehysdirektiivistä. Se korosti tarvetta säilyttää vesivoimavarojen ja vesiympäristön suojelun korkea taso. Kyseinen lausunto annettiin 26 päivänä syyskuuta 1996 (CES 1069/9)¹⁹.

2.2.4 Alueiden komitea

Myös alueiden komitea tutustui tiedonantoon ja tuki ajatusta vesipolitiikan kehysdirektiivistä. Se korosti kuitenkin tarvetta ottaa huomioon paikallishallinnon rakenteet. Kyseinen lausunto annettiin 19 päivänä syyskuuta 1996 (CdR 186/96 lopull.)²⁰.

2.2.5 Muut asiasta kiinnostuneet

Kirjallisen vastineen antoi noin kolmekymmentä järjestöä ja yksityishenkilöä, jotka kaikki kannattivat vesipolitiikan kehysdirektiiviä. Suurimmassa osassa huomioita hyväksyttiin komission asettamat summittaiset suuntaviivat, joskin joissain oltiin eri mieltä tiedonannossa esitetystä rakenteesta.

Kirjallisten kommenttien lisäksi komissio järjesti kaksipäiväisen konferenssin 28 - 29 toukokuuta 1996. Konferenssiin osallistui noin 250 muun muassa jäsenvaltioiden, täytäntöönpanoviranomaisten, paikallisviranomaisten, vedentoimittajien, teollisuuden, maatalouden sekä varsinkin kuluttajien ja ympäristönsuojelijoiden edustajaa.

Konferenssi synnytti laaja-alaisen ja rakentavan keskustelun komission ehdotusten eri puolista. Laajimmissa istunnoissa käsiteltiin valuma-alueiden hoitoa, vesipolitiikan sisällyttämistä muihin politiikan osa-alueisiin, päästörajoitusten asettamista ja laatu- ja päästöstandardien käyttöä sekä veden määrän hallintaa. Minkäänlaista muodollista päätöslauselmaa ei annettu, joskin komissiosta (PO XI, yksikkö D1) voi tilata asiakirjan, jossa luetellaan keskeiset keskustelunaiheet.

2.3 *Vesipolitiikan kehysdirektiiviä koskevan ehdotuksen tarkoitus*

Kestävän vesipolitiikan neljä päätavoitetta ovat:

- juomaveden tuotanto,
- veden tuotanto muihin talouden tarpeisiin,
- ympäristönsuojelu, ja
- tulvien ja kuivuuden haittojen lieventäminen.

¹⁹ EYVL-viitettä ei vielä saatavilla.

²⁰ EYVL-viitettä ei vielä saatavilla.

Nämä tavoitteet eivät aina ole sovittavissa yhteen. Tiedonannossa huomautettiin erityisesti, että kolmas tavoite, ympäristönsuojelu, on poikkeuksellisen heikossa asemassa ja siihen on kiinnitettävä erityistä huomiota.

On myös selvää, ettei Euroopan yhteisön rooli ole sama kaikilla neljällä alalla. Toissijaisuusperiaate ei neljään tavoitteeseen sovellettuna tuota jokaisessa tapauksessa samaa lopputulosta.

Komissio on tullut siihen johtopäätökseen, että vesipolitiikan kehysdirektiivin tärkeimmän tavoitteen on oltava luonnonsuojelullinen, mutta että tällainen suojelu myös vaikuttaa voimakkaasti kahteen ensimmäiseen tavoitteeseen suojelemalla raaka-ainevaroja. Tulvien ja kuivuuden ehkäiseminen ja lieventäminen riippuu paljon alueellisesta ja paikallisesta suunnittelusta ja toiminnasta, jossa taas kulloisetkin erityisolosuhteet ovat tärkeä tekijä. Komissio näkee yhteisön roolin vähäisempänä tulvien ja kuivuuden haittojen lieventämisessä, vaikka selvästikin veden kestävää käyttöä luonnonvarana edistävien toimenpiteiden pitäisi auttaa myös neljännen tavoitteen saavuttamisessa. Onhan kyseessä nimenomaisesti kehysdirektiivi, jonka tulisi määrittellä rakenne, jonka puitteissa neljä tavoitetta voidaan paremmin yhdentää kansallisella tai paikallisella tasolla, vaikka direktiivissä itsessään keskittytään ympäristönsuojeluun. Komissiolle on tähdennetty, miten tärkeää on ottaa huomioon myös ilmastonmuutoksen mahdolliset vaikutuksen vesipolitiikkaan. Komissio on periaatteessa samaa mieltä, ja onkin ryhtynyt toimenpiteisiin, muun muassa antamalla asiassa useita toimintaehdotuksia sekä kohdentamalla alalle varoja yhteisön tutkimusbudjetissa. Kehysdirektiivin itsessään uskotaan tarjoavan puitteet mahdollisten ilmastonmuutoksen vaikutusten käsittelemiseksi, mutta on ollut vaikeaa osoittaa yksittäistä direktiivin säännöstä, jossa ennakoitaisiin tällaisia toimia. Tarvittaessa voidaan hyödyntää direktiivin suoma mahdollisuutta kehittää komission strategia tämän asian hoitamiseksi.

Vesipolitiikan kehysdirektiivillä tavoitteet saavutetaan pääasiassa neljällä tavalla:

- tarjoamalla puitteet, joissa yhteisön viranomaiset sekä kansalliset ja paikalliset viranomaiset voivat kehittää yhdennettyä ja yhdenmukaista vesipolitiikkaa,
- tarjoamalla "turvaverkon" jonka avulla voidaan tunnistaa vesiasioita, joihin ei tällä hetkellä ole kiinnitetty asianmukaista huomiota, ja edellyttää tarvittavan laajoja toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi,
- muodostamalla selkeän perustan vesiympäristön tilaa ja siihen kohdistuvia paineita koskevan suuren tietomäärän keräämiselle ja analysoinnille. Tämä tarjoaa keskeisen tietopohjan, jonka perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat kehittää järkevää ja kestävää politiikkaa, ja
- edellyttämällä tiedonvälitykseen ja tiedon julkistamiseen sekä kansalaisten kuulemiseen perustuvaa avoimuutta. Kehysdirektiivillä perustetaan myös vesialan ammattilaisten yhteisön laajuinen verkosto tietojen ja kokemusten vaihtoa varten.

2.4 Vesipolitiikan kehysdirektiiviä koskevan ehdotuksen rakenne

Vesipolitiikan kehysdirektiivissä asetetaan kokonaistavoitteeksi vesien hyvän tilan saavuttaminen ja siinä edellytetään:

- valuma-alueiden käsittelyä,
- valuma-alueiden ominaispiirteiden arviointia,
- valuma-alueiden pinta- ja pohjavesien tilan seuranta,
- tavoitteeseen tähtäävien toimintaohjelmien laatimista,
- edellä mainittujen kokoamista valuma-alueen hoitosuunnitelmaksi, ja
- kyseiseen suunnitelmaan liittyvää kansalaisten kuulemista.

Lisäksi siinä edellytetään:

- mekanismia varmistamaan, että vedenkäytöstä maksetaan kokonaiskustannukset kattavasti,
- palautemekanismia, jonka avulla kansallisille viranomaisille ja komissiolle tiedotetaan erityisistä ongelmista,
- toimenpiteitä satunnaispäästöjen aiheuttamaa pilaantumista vastaan,
- yksinkertaistettuja kertomusten laatimiseen liittyviä menettelyjä, ja
- menettelyä, jonka avulla voidaan kehittää yhdenmukaistettuja toimintaperiaatteita yksittäisten pilaavien aineiden tai niiden ryhmien aiheuttaman pilaantumisen käsittelemiseksi.

Direktiivillä perustetaan lisäksi komitea, jolla on horisontaalinen vastuu, ja joka ottaa hoitaakseen tällä direktiivillä kumottavista direktiiveistä aiheutuvat vastuut sekä hoitaa jatkossa yhteisön vesilainsäädännön alalla mahdolliset komiteatehtävät. Vain yhdellä tällä direktiivillä kumotuista direktiiveistä on komitea, mutta pitkällä aikavälillä komiteoiden keskinäinen rakenne selkiytyy.

2.5 Vesipolitiikkaa koskevan kehysdirektiiviehdotuksen suhde muuhun Euroopan yhteisön lainsäädäntöön

2.5.1 Ehdotus direktiiviksi veden ekologisesta laadusta (KOM (93) 680 lopull.)²¹

Ehdotus vesipolitiikan kehysdirektiiviksi korvaa ehdotuksen veden ekologisesta laadusta. Kaikki ekologista laatua koskevan ehdotuksen pääasiat löytyvät uudesta ehdotuksesta, mutta soveltamisalaa on laajennettu kattamaan pohjavedet ja

---

²¹ EYVL N:o C 222, 10.8.1994, s. 6.

käsittämään joitakin veden määrään liittyviä aiheita. Ehdotusta on laajennettu, jotta voitaisiin luoda selkeämpi kehys ja selvittää suhdetta muuhun vesipolitiikkaan. Uudessa ehdotuksessa on luonnollisesti myös hyödynnetty aikaisempaa ehdotusta koskeneita keskusteluja neuvostossa, Euroopan parlamentissa ja muilla tahoilla.

2.5.2 Pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta annettu direktiivi (80/68/ETY)²² ja ehdotus pohjaveden yhdenmukaista suojelua ja käyttöä koskeva toimintaohjelmaksi (KOM (96) 315 lopull.)²³

Pohjavesien toimintaohjelman tarkoituksena oli alun perin johtaa pohjavesidirektiivin tarkistamiseen, mutta tiedonannossa tultiin siihen johtopäätökseen, että pohjavesidirektiivi tulisi kumota ja että pohjavesien suojelua koskevia säännöksiä tulisi sisällyttää kehysdirektiiviin. Monet pohjavesien toimintaohjelman suosituksista löytyvät myös näin ollen juridisesti sitovassa muodossa kehysdirektiiviehdotuksesta. On kuitenkin myös monia pohjavesien toimintaohjelman kohtia, joita ei voida toteuttaa kehysdirektiivin avulla, vaan ne liittyvät muihin politiikan osa-alueisiin ja epävirallisempiin toimenpiteisiin.

2.5.3 Juomaveden laadusta annettu direktiivi (80/778/ETY)²⁴

Komissio on äskettäin ehdottanut juomavesidirektiivin tarkistamista²⁵. Sekä direktiivissä että sen ehdotetussa tarkistuksessa asetetaan laatuvaatimuksia kuluttajille jaetun veden laadulle pikemminkin kuin ympäristön tilalle. Kehysdirektiivin artiklassa 8 edellytetään kaikkien juomavedenottoon käytettävien vesien nimeämistä ja sellaisten laatuvaatimusten määrittelyä, jotka mahdollistavat juomavesidirektiivin vaatimusten täyttymisen edellytetyssä vesienkäsittelyohjelmassa.

2.5.4 Uimaveden laadusta annettu direktiivi (76/160/ETY)²⁶

Komissio on tullut siihen johtopäätökseen, että uimavesiksi tarkoitettuja vesiä koskeva direktiivi on selkeästi erillinen yhteisön vaikutuskeino ympäristö- ja matkailupolitiikan yhdistämiseen, ja että sillä on hyödyllistä olla oma selkeä asemansa. Direktiiviä tullaan kuitenkin tiivistä yhteensovittamaan kehysdirektiivin kanssa, koska "uimavesiksi tarkoitettut vedet" ja niihin liittyvät velvoitteet on sisällytettävä valuma-alueen hoitosuunnitelmiin. Komission ehdotus uimavesien laadusta annetun direktiivin tarkistamiseksi²⁷ jää siis odottamaan.

²² EYVL N:o L 20, 26.1.1980, s. 43.

²³ EYVL-viitettä ei vielä saatavilla.

²⁴ EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11.

²⁵ EYVL N:o C 131, 30.5.1995, s. 5.

²⁶ EYVL N:o L 31, 5.2.1976, s. 1.

²⁷ EYVL N:o C 112, 22.4.1994, s. 3.

2.5.5 Direktiivi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (96/61/EY)²⁸

Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen ehkäisemisen yhtenäistämiseksi annettua direktiiviä (IPPC) ei voida pitää kehysdirektiivin "tytärdirektiivinä", koska siinä käsitellään yhdistetysti niin ilmaan ja maaperään kuin vesiinkin kohdistuvia päästöjä. Sillä on kuitenkin keskeinen tehtävä valvottaessa pistekuormitusta päästölähteellä ja siten läheinen yhteys kehysdirektiiviin. Katso myös kappaleet 4.1, 4.2 ja 4.3, joissa on selostettu ehdotetun kehysdirektiivin sisältämiä pilaaviin aineisiin liittyviä toimenpiteitä.

2.5.6 Tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annettu direktiivi (76/464/ETY)²⁹

Komissio uskoo, että vaarallisten aineiden direktiivi käy tarpeettomaksi kunhan IPPC-direktiivi, ehdotettu vesipolitiikan kehysdirektiivi ja tuleva ehdotus pienteollisuuden päästöjä käsitteleväksi direktiiviksi on annettu ja täysin toimeenpantu. Katso myös kappaleet 4.1, 4.2 ja 4.3, joissa on selostettu ehdotetun kehysdirektiivin sisältämiä pilaaviin aineisiin liittyviä toimenpiteitä.

2.5.7 Jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden laatuvaatimuksista annettu direktiivi (75/440/ETY)³⁰

Kehysdirektiivissä ehdotetaan pintavesidirektiivin kumoamista kehysdirektiivin toimintaohjelmien käyttöönoton jälkeen. Kehysdirektiivissä korvataan pintavesidirektiivin vaatimukset veloitteella nimetä kaikki vedet, myös pohjavedet, joita käytetään juomavedenottoon ja asettaa asianmukaisia ympäristön laatuvaatimuksia juomavesidirektiivin vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi käsitteilyn jälkeen.

2.5.8 Suojelua ja parantamista edellyttävien makeiden vesien laadusta kalojen elämän turvaamiseksi annettu direktiivi (78/659/ETY)³¹ ja simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta annettu direktiivi (79/923/ETY)³²

Kehysdirektiivissä ehdotetaan näiden molempien direktiivien kumoamista kehysdirektiivin toimintaohjelmien käyttöönoton jälkeen. Tällä hetkellä kumpaakin direktiiviä sovelletaan vain sellaisiin vesiin, jotka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet kala- tai simpukkavesiksi. Ne eivät siis tarjoa mitenkään yhtenäistä tai kaiken kattavaa suojaa ja on selvää, että jäsenvaltiot soveltavat direktiivejä hyvin eri tavoin. Kehysdirektiivi puolestaan tarjoaa suojan kaikille pintavesille hyvään pintaveden tilaan saakka ja antaa edelleenkin jäsenvaltiolle mahdollisuuden noudattaa kala- ja simpukkavesiensä suhteen erityisiä laatumääreitä.

²⁸ EYVL N:o L 257, 10.10.1996, s. 26.

²⁹ EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23.

³⁰ EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 26.

³¹ EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 1.

³² EYVL N:o L 281, 10.11.1979, s. 47.

2.5.9 Yhteisön makean pintaveden laatua koskevasta yhteisestä tietojenvaihtomenettelystä tehty päätös (77/795/ETY)³³

Kehysdirektiivissä ehdotetaan tietojenvaihtoa koskevan päätöksen kumoamista kehysdirektiivin toimintaohjelmien käyttöönoton jälkeen. Kehysdirektiivin perusteella kerättävän tiedon määrä yhdessä Euroopan ympäristökeskuksen tuon tiedon koostamiseksi ja analysoimiseksi tekemän työn kanssa tekee päätöksen tarpeettomaksi. Komissio harkitsee kuitenkin yhdessä keskuksen kanssa, olisiko hyödyllistä ehdottaa päätöksestä perusteellisesti tarkistettua versiota oikeudellisen tuen antamiseksi keskuksen työlle tällä saralla.

2.5.10 Eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä annettu direktiivi (91/692/ETY)³⁴

Kertomusdirektiivissä säädetään kolmen vuoden kertomuksenantojakso useille vesi-, ilma- ja jätealan lainsäädäntöä koskeville direktiiveille. Useimmat vesialan direktiivit on tarkoitus kumota vuonna 2007 ja korvata kehysdirektiivillä. Kehysdirektiivin kertomusten anto ei perustu kertomusdirektiiviin, vaan kehysdirektiivissä säädetään kuuden vuoden kertomustenantoaikataulusta, joka on ajastettu yhteensopivaksi kertomusdirektiivin vesialan jäljelle jäävien kertomuksenantomenettelyjen kanssa.

2.5.11 Kansainväliset sopimukset

Euroopan yhteisö ja/tai sen jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet joukon oikeudellisesti erityyppisiä kansainvälisiä merten, järvien, jokien ja pohjavesien suojelua koskevia yleissopimuksia. Jäsenyys näissä järjeistöissä vaihtelee ja mukana on myös yhteisön ulkopuolisia valtioita.

Komissiota on arvosteltu siitä, että se on sallinut epä johdonmukaisuudet eri järjestöjen suhtautumisessa tiettyihin asioihin ja onkin ehdotettu, että kehysdirektiiviä käytettäisiin suuremman yhdenmukaisuuden varmistamiseen. On kuitenkin selvää, että Euroopan yhteisö ei voi lainsäädännöllisesti pakottaa unionin ulkopuolisia maita noudattamaan tiettyjä politiikan suuntaviivoja näihin eri sopimuksiin liittyvissä neuvotteluissa.

Komissio tekee kuitenkin mahdollisuuksien rajoissa parhaansa ongelmien vähentämiseksi. Komissio on yhä voimakkaammin rakentamassa yhteisön yhteistä lähestymistapaa näissä järjeistöissä (joista monissa yhteisön jäsenvaltiot muodostavat enemmistön tai merkittävän ryhmittymän). Tämän lisäksi puitedirektiivissä pyritään yhteistoimintaan näiden järjestöjen kanssa luomalla niille tehtävä direktiivin hallinnoimisessa (katso 3 artikla). Jo olemassa olevat kansainväliset valuma-alueita käsittelevät järjestöt on huomioitu mahdollisimman laajalti ja unionin ulkopuolisia jäseniä sisältäviä rohkaistaan (muttei luonnollisestikaan vaadita) toimimaan samojen periaatteiden mukaisesti.

Tässä direktiivissä ehdotetut toimenpiteet auttavat huomattavasti toteuttamaan Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission ECE:n maasta toiseen

³³ EYVL N:o L 334, 24.12.1977, s. 29.

³⁴ EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48.

ulottuvien vesistöjen ja kansainvälisten järvien käyttöä ja suojelua koskevaa yleissopimusta (joka kattaa myös valtiosta toiseen ulottuvat pohjavedet).

Merivesiä ei suoranaisesti käsitellä tässä direktiivissä (vaikka rannikkovesiä ja jokien suualueita selkeästi käsitelläänkin). Aiheeseen liittyvät merien suojelua koskevat kansainväliset yleissopimukset eivät siksi ole yhtä tiiviisti yhteydessä tähän direktiiviin kuin valuma-alueita käsittelevät järjestöt. Komissio kuitenkin tunnustaa alueellisten merien suojelusopimusten tärkeyden ja osallistuu yhdessä kulloistenkin jäsenvaltioiden kanssa täysipainoisesti niiden toimintaan.

2.6 Oikeudellinen perusta

Komissio ehdottaa tätä direktiiviä perustamissopimuksen 130s artiklan 1 kohdan mukaisesti. Direktiivillä pyritään ylläpitämään ja parantamaan yhteisön vesiympäristöä ja siinä asetetaan päämääräksi vähintään pinta- ja pohjaveden hyvä tila yhteisössä. Direktiivin säännöksillä on tarkoitus tarvittaessa yhteensovittaa hallinnolliset rakenteet ja menettelyt joilla tulisi varmistaa yhteisön vesien laadullinen ja määrällinen suojelu.

Direktiivissä asetetaan puitteet, joissa jäsenvaltiot ja yhteisö omien vastuualueidensa osalta voivat kehittää perustaa kestäväälle vesiensuojelulle ja -käytölle muun muassa valtioiden rajat ylittäviä kysymyksiä silmällä pitäen. Direktiivissä säädetyillä hallinnollisia rakenteita yhteensovittavilla menettelyillä luodaan myös perusta päästölähteellä tapahtuvan päästöjen valvonnan ja vesiympäristön laatutavoitteiden yhteiskäytölle riippumatta siitä, edellytetäänkö kyseisiä toimenpiteitä tässä direktiivissä vai muussa veden laatua koskevassa yhteisön lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä.

Direktiivin muissa säännöksissä asetetaan yleinen viitekehys vesien tilan seurannalle, jota edellytetään muussa lainsäädännössä tai tässä direktiivissä veden määrän lisäämiseksi ja laadun parantamiseksi kaikkialla yhteisössä.

Tässä suhteessa veden määrän seuranta on tärkeä tekijä veden hyvän laadun varmistamisessa ja, mikä on uutta yhteisön vesipolitiikassa, käyttöön on otettu säännöksiä, joiden mukaan jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyjä, mukaan lukien vedenoton lupamenettelyt, sen varmistamiseksi, ettei pinta- ja pohjavesiä hyödynnetä liikaa, ja että makean veden laatu ei heikkene pohjaveden pinnan alenemisen tai pintavesien pohjavalunnan heikkenemisen vuoksi.

Direktiivistä suurin osa käsittelee veden laatua ja määrälliset näkökohdat on otettu huomioon lähinnä laatutavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi; oikeudellisen perustan valinta kuvastaa tätä lähestymistapaa.

2.7 Aikataulu

Komission ehdotuksessa lähdetään siitä oletuksesta, että neuvosto antaa kehysdirektiivin vuoden 1977 lopulla. Jos direktiivi annetaan myöhempänä ajankohtana, kaikkia aikarajoja on vastaavasti muutettava.

Ehdotetussa direktiivissä kaavailtu aikataulu on yhteensovitettu eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä annetun direktiivin (91/692/ETY)³⁵ vesien kertomuksen antojaksotuksen kanssa. Keskeiset määräajat ovat:

- Joulukuu 1997 Neuvosto antaa direktiivin
- Joulukuu 1999 Jäsenvaltiot saattavat direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komissio mukauttaa liitteet II, III ja V tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen. Toimivaltaiset viranomaiset nimetään.
- Joulukuu 2000 Juomavedenottoon käytetyt vedet nimetään (8 artikla).
- Joulukuu 2001 Valuma-aluepiirin ominaispiirteiden arvioinnit valmiit (5 artikla). Ihmisen toiminnan ympäristövaikutusten tutkimukset valmiit (6 artikla). Taloudelliset arvioinnit valuma-aluepiirin vedenkäytöstä valmiit (7 artikla). Suojeltavien alueiden rekisterit valmiit (9 artikla). Seurantaohjelmat toiminnassa (10 artikla).
- Joulukuu 2003 Luonnokset valuma-alueen hoitosuunnitelmiksi julkistettu (17 artikla).
- Joulukuu 2004 Valuma-alueen hoitosuunnitelmat vuosille 2005-2010 julkistettu (16 artikla).
- Joulukuu 2006 Komissio julkaisee ensimmäisen toimeenpanoa koskevan kertomuksensa (22 artikla).
- Joulukuu 2007 Toimintaohjelmat täysin toiminnassa (13 artikla). Osia olemassa olevasta lainsäädännöstä kumottu (24 artikla).
- Joulukuu 2010 Määräaika hyvän tilan saavuttamiselle (4 artikla). Määräaika laskuttamista koskevalle tavoitteelle (12 artikla). Toiset valuma-alueen hoitosuunnitelmat vuosille 2011 - 2016 julkistettu.
- Joulukuu 2013 Komissio tarkistaa direktiivin (23 artikla).

Sovellettaessa voimassa olevaa mutta kumottavaa lainsäädäntöä ja tätä ehdotusta samanaikaisesti on erityisesti pyrittävä varmistamaan toimien yhtenäisyys. Komissio varmistaa tällaisen yhteensovittamisen eritoten direktiivissä tarkoitetun komitean avulla.

---

³⁵ EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVIÄ ERITYISSEIKKOJA

3.1 *Yhdistetty lähestymistapa pilaantumisen vähentämiseksi*

Ehdotettu vesipolitiikan kehysdirektiivi liittää "yhdistetyn lähestymistavan" vesien-suojeluun.

Ehdotuksessa asetetaan joukko vaatimuksia, joilla varmistetaan, että ympäristön laatutavoitteet ja standardit perustuvat kaikkialla yhteisössä samoihin lähtökohtiin. Sillä varmistetaan myös, että nämä toimet yhteensovitetaan muualla yhteisön ympäristölainsäädännössä määriteltyjen päästörajoitusten kanssa, esimerkkinä mainittakoon direktiivi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (IPPC) (96/61 (EY))³⁶. Kummankin tyyppiset keinot täydentävät toisiaan ja yksittäistapauksissa sovelletaan tiukempaa lähestymistapaa.

Jos osoittautuu tarpeelliseksi ottaa käyttöön yhtenäisiä päästöraja-arvoja tai yhtenäisiä ympäristön laatustandardeja tietyille aineille, nämä toimenpiteet ovat mahdollisia IPPC:n 18 artiklan ja vastaavasti ehdotetun kehysdirektiivin 21 artiklan perusteella.

On totta, että komissio ei ehdota yksittäistä "vesidirektiiviä", joka käsitelisi kaikkia yhdistetyn lähestymistavan osa-alueita, vaan kehysdirektiivi on suunniteltu ohjaamaan politiikan yhteensovittamista ja yhtenäistämistä ilman että tarvittaisiin kyseisenlaista laajaa ja kankeaa sääntelyä.

Tärkein väline tämän yhdensuuntaistumisen varmistamisessa on toimenpideohjelma, joka on keskeinen osa ehdotuksessa vaadittuja valuma-alueen hoitosuunnitelmia. Yksi 13 artiklassa edellytetyistä toimintaohjelman perustoimenpiteistä on kaiken aiheeseen liittyvän Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpaneminen, mukaan lukien IPPC-direktiivi ja muu yhdistetyn lähestymistavan kumpaakin puolta edustava yhteisön lainsäädäntö, jonka säädöksiä on lueteltu liitteen VI osassa A.

Toinen yhtymäkohta yhdistetyn lähestymistavan kahden puolen välillä on se, että IPPC edellyttää parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan (BAT) perustuvaa pilaantumisen valvontaa, mutta sen 10 artiklassa todetaan, että on ryhdyttävä lisätoimenpiteisiin, jos BAT ei riitä ympäristön laatuvaatimusten täyttymiseen. Kehysdirektiivissä määritellään joitakin kyseisistä vaatimuksista.

Ehdotuksen kehysessä annetaan komissiolle mahdollisuus kehittää "strategioita" tiettyjen pilaavien aineiden aiheuttamien ongelmien käsittelemiseksi. Näillä strategioilla mahdollistetaan kaiken vesien suojelemaan vaikuttavan yhteisön lainsäädännön yhteensovittaminen ongelman ratkaisemiseksi.

Tässä yhteydessä on syytä mainita vielä yksi seikka. Yksi yleisimmistä tiedonantoa koskevista huomiosta oli, että siinä ei tarpeeksi puututtu kysymykseen vaarallisista aineista eikä varsinkaan kiinnitetty tarpeeksi huomiota tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annetun

³⁶ EYVL N:o L 257, 10.10.1996, s. 26.

direktiivin (76/464/ETY)³⁷ kohtaloon ja sen tytärdirektiivien perusteella määriteltyihin päästöraja-arvoihin sekä yksittäisten aineiden ympäristönsuojelullisiin laatuvaatimuksiin. Esitettiin huoli siitä, että vesien seuranta perustuisi ainoastaan ekologiin tai biologisiin muuttujiin viittaamatta vaarallisiin aineisiin. Komissio on käsitellyt tätä aihetta seuraavasti:

- Vaarallisten aineiden direktiivin vaatimus joko BATiin tai ympäristön laatuvaatimuksiin perustuvista päästöraja-arvoista korvautuu IPPC:n perusteella edellytetyillä BAT-perusteisilla päästöraja-arvoilla. Yhdessä ehdotuksen kanssa, jollaista komissio harkitsee kattamaan IPPC:n ulkopuolinen teollisuus, IPPC tekee vaarallisten aineiden direktiivin päästörajojen osalta tarpeettomaksi.
- Komissio on tarkastellut vaarallisten aineiden direktiivin jäljelle jäävää osaa selvittääkseen, kannattaako se säilyttää. Ainoat merkittävät jäljelle jäävät osiot ovat listan II aineita koskevat toimenpideohjelmat ja mekanismi, jolla määritellään ympäristönsuojelulliset laatuvaatimet yksittäisille aineille ja aineryhmille.
- Kyseiset toimenpideohjelmat korvautuvat ehdotetun kehysdirektiivin 13 artiklassa edellytetyillä toimenpideohjelmilla.
- Olemassa olevat tytärdirektiivien laatuvaatimet on myös sisällytetty kehysdirektiiviin viittauksin liitteessä X. Nämä ympäristön laatustandardit ovat siis direktiivin antamisen jälkeen voimassa koko yhteisössä. Myös uusia ympäristön laatustandardeja voidaan määrittää tarvittaessa yksittäisistä aineista ja aineiden luokista annettavilla erityisdirektiiveillä.
- Kehysdirektiivissä omaksuttu pilaantumisen vastainen lähestymistapa voidaan esittää tiivistettynä seuraavasti:
  - liitteen VIII luettelo pilaavista aineista,
  - 21 artiklan 4 kohdan säännös ympäristön laatustandardien määrittelemisestä pilaaville aineille, ja luettelo niistä liitteessä X,
  - 6 artiklan ja liitteen III vaatimus piste- ja hajakuormituksen arvioinnista,
  - 10 artiklan ja liitteen V vaatimus tarkkailla vesiä pilaavien aineiden pitoisuuksia,
  - 4 artiklassa asetettu ja pintaveden hyvän tilan ja pohjaveden hyvän tilan määritelmien kautta syntyvä vaatimus siitä, että ympäristön laatustandardien noudattaminen on yksi direktiivin ympäristönsuojelullisista yleistavoitteista,
  - 13 ja 14 artiklojen vaatimus toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä jos ympäristön laatustandardit eivät ole täyttyneet, ja

---

³⁷ EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23.

- 21 artiklan mekanismi, jonka avulla komissio voi järkiperaistaa ja yhteensovittaa strategioitaan yksittäisten vesiä pilaavien aineiden suhteen ja tarvittaessa antaa uusia ympäristön laatustandardeja tai ryhtyä muihin aiheellisiin toimenpiteisiin.
- Toistaiseksi komissio ei ole ehdottanut vaarallisten aineiden direktiivin ja sen viiden tytärdirektiivin kumoamista. Ne on kuitenkin mahdollista kumota heti kun kehysdirektiivi, direktiivi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi sekä IPPC:n alaan kuulumatonta teollisuutta koskevat direktiivi on täysin toimeenpantu.
- Ainoat liitteen X sisältämät ympäristön laatustandardit tällä hetkellä ovat ne, jotka nyt löytyvät vaarallisten aineiden direktiivin tytärdirektiiveistä. Ei ole täysin tyydyttävä ratkaisu siirtää näitä standardeja tarkistamatta niitä uusien tieteellisten tulosten valossa, mutta komission mielestä tarkistaminen olisi tarpeettomasti lykännyt kehysdirektiivin antamista. Direktiivin 21 artiklassa annetaan kuitenkin komissiolle mahdollisuus kehittää strategioita yksittäisten aineiden suhteen ja harkita näiden perusteella ympäristön laatustandardien tarvetta. Komission tarkoituksena on, että tytärdirektiivien kattamat aineet kuuluisivat ensimmäisiin näin käsitelyihin aineisiin, muun muassa ottamalla huomioon mahdollisten haittojen arvioinnissa käytettävien ekotoksikologisten menetelmien tieteellinen ja tekninen kehitys ja tarve soveltaa laboratorio-olosuhteissa tapahtuvan mallintamisen tulokset todellisiin vesiympäristön olosuhteisiin.

3.2 Hajakuormitus

Termi "hajakuormitus" kattaa suuren määrän hyvin vaihtelevia ilmiöitä, joiden ainoa todellinen yhdistävä tekijä on se, että ne eivät ole "pistekuormitusta". Viranomaisten pystyessä menestyksekkäämmin puuttumaan pistekuormitukseen hajakuormituksen merkitys kasvaa ja siihen on puututtava. Ei kuitenkaan ole olemassa yhtä yksinkertaista ratkaisua. Ratkaisujen kirjo on yhtä laaja kuin ongelmienkin.

Ehdotetulla kehysdirektiivillä ei pyritä sisällyttämään kaikkia ratkaisuja yhteen direktiiviin. Maatalouden nitraattipäästöjen aiheuttamia ongelmia käsitellään edelleen vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun direktiivin (91/676/ETY)³⁸ perusteella. Direktiivi kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (91/414/ETY)³⁹ ja ehdotus direktiiviksi biosidituotteiden saattamisesta markkinoille (KOM (93) 352 ja KOM (95) 387 - (OD 465)⁴⁰ pysyvät edelleenkin tärkeimpinä välineinä taistelussa kyscisistä aineista aiheutuvaa pilaantumista vastaan, eikä kehysdirektiivissä edellytetä muutoksia näihin direktiiveihin. Tarvittaessa voidaan asettaa erilaisia tuotetarkastuksia tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin (76/769/ETY)⁴¹ perusteella.

³⁸ EYVL N:o L 375, 31.12.1991, s. 1.

³⁹ EYVL N:o L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁴⁰ EYVL N:o C 239, 5.9.1993, s. 1 ja EYVL N:o C 261, 6.10.1995, s. 5.

⁴¹ EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 20.

Kehysdirektiivi sisältää joka tapauksessa säännöksiä, joilla edistetään tällaisten pyrkimysten yhteensovittamista. Sen 6 artiklassa edellytetään toimivaltaisilta viranomaisilta arviota hajakuormituksen laajuudesta ja sijainnista, ja se tarjoaa mekanismin, jonka avulla voidaan huomata ja käsitellä ongelmia paikallisella, kansallisella ja yhteisön tasolla (katso kappale 4.1).

3.3 Yhteiset standardit

Joitakin pyyntöjä on esitetty yhteisistä ja yhdenmukaisista standardeista koko yhteisön alueella. Komissio on tullut siihen johtopäätökseen, että yhdenmukaiset päästöraja-arvot ja laatustandardit ovat tarkoituksenmukaisia joissain tapauksissa, mutta eivät aina soveliain toimintatapa. Toisinaan paikalliset olosuhteet edellyttävät muutoksia standardikokonaisuuteen. On kuitenkin tärkeää asettaa yhdenmukaiset standardit silloin kun niitä tarvitaan ja varmistaa, että ympäristönsuojelulliset kokonaistavoitteet ovat yhteisiä ja tarpeeksi kunnianhimoisia.

3.3.1 Päästöraja-arvot

Kehysdirektiivissä itsessään ei aseteta päästöraja-arvoja, mutta sillä yhteensovitaan muualla lainsäädännössä, lähinnä direktiivissä ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (IPPC) (96/61/EY)⁴², asetettuja raja-arvoja. IPPC:ssä ei edellytetä yhteisiä päästöraja-arvoja kaikissa tapauksissa, vaan sen 18 artikla sisältää mekanismin, jolla ne asetetaan tarvittaessa. Kehysdirektiivissä ei missään mahdollisteta poikkeamista IPPC:n vaatimuksista.

3.3.2 Ympäristönsuojelulliset laatustandardit

Kehysdirektiivin liitteellä X on korvattu tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annetun direktiivin (76/464/ETY)⁴³ tytärdirektiivien eri laatustandardit (joita direktiivissä kutsutaan hieman harhaanjohtavasti "ympäristön laatutavoitteiksi"). Siinä missä standardit ennen koskivat vain niitä jäsenvaltioita, jotka valitsivat vaarallisten aineiden direktiivin "laatustandardi"-lähestymistavan, kehysdirektiivissä niitä sovelletaan koko yhteisöön. Lisäksi kehysdirektiivin 21 artiklan 4 kohta sisältää mekanismin, jonka avulla voidaan tarvittaessa asettaa uusia yhteisiä laatustandardeja.

3.3.3 Ympäristönsuojelulliset laatutavoitteet

Direktiivin keskeiset ympäristön laatutavoitteet asetetaan 4 artiklassa. Näillä tavoitteilla on tarkoitus saavuttaa ja/tai ylläpitää hyvä tila kaikissa pinta- ja pohjavesissä ja täyttää vuoteen 2010 mennessä suojeltaville alueille asetetut standardit ja tavoitteet. Nämä tavoitteet ovat yhteiset koko yhteisölle.

Muutama vähäinen poikkeus vaatimukseen saavuttaa hyvä tila, tai aikatauluun sen saavuttamiseksi, sallitaan 4 artiklan 3 ja 4 kohdassa mainituin tiukoin perustein.

---

⁴² EYVL N:o L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁴³ EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23.

Ehdotuksen 2 artiklassa määritellään hyvä tila ja säädetään tavoitteiden taso koko yhteisössä. Liitteessä V asetetaan vaatimukset seurannalle. Pintavesien osalta kyseeseen tulevat veden fysikaalis-kemiallisten, biologisten ja fysikaalisten ominaisuuksien ekologinen seuranta sekä liitteessä VIII lueteltujen pilaantumista aiheuttavien aineiden kemiallinen seuranta. Pohjavesien osalta kyseeseen tulevat pohjaveden määrän seuranta ja liitteessä VIII lueteltujen aineiden kemiallinen seuranta. Lisää yksityiskohtia on ehdotuksen liitteessä V.

On selvää, että pinta- ja pohjavesien luonnollinen tila vaihtelee valtavasti yhteisössä ja siksi ei olekaan aina mahdollista tai toivottavaa soveltaa samoja menetelmiä tai esimerkiksi muuttujia ja muuttujien arvoja. Tästä huolimatta komissio uskoo, että teknisille liitteille on asetettu perusvaatimuksia jotka yhdessä 2 artiklan hyvän tilan väljien määritelmien kanssa mahdollistavat oikeudenmukaisten vertailujen tekemisen ja tekevät mahdolliseksi sen, että 4 artiklan ympäristötavoitteet ovat todella yhteisiä kaikille jäsenvaltioille.

Komissio teki äskettäin toimeksiannon pintavesien seurannan ekologisia laatutekijöitä koskevan tutkimuksen laatimisesta, joka osoitti, että tällainen lähestymistapa on mahdollinen ja voidaan toteuttaa kehysdirektiivissä arvioidussa määräajassa. Kopioita kertomuksesta ja komission siitä tekemästä tiivistelmästä on saatavilla PO XI:n yksiköstä D1.

3.4 Yhteensovittaminen valuma-aluepiirissä

Komissio on pannut merkille sen lähes poikkeuksettoman tuen, jonka kuulemisprosessi on osoittanut periaatteella käyttää valuma-aluepiiriä vesiensuojelun ja -käytön luonnollisena perusyksikkönä olevan. Niinpä ehdotuksessa kehysdirektiiviksi asetetaan valuma-alueet ensisijaisiksi hallinnollisiksi yksiköiksi vesienhoidossa. Vaikka ehdotuksessa edellytetäänkin, että seuranta ja toimenpideohjelmat toteutetaan valuma-alueita lähtökohtana pitäen, siinä mahdollistetaan päämäärän saavuttaminen hallinnollisten toimien yhteensovittamisella pikemminkin kuin nimeämällä tietty elin tai viranomainen. Niinpä toimivaltaisen viranomaisen asema voi vaihdella tietyn, ehkä rajoitetunkin, yhteensovitetun hallinnollisen rakenteen osa-vastuualueen elimestä täysin toiminnalliseen keskitettyyn viranomaiseen riippuen kulloisenkin jäsenvaltion hallintoperinteistä.

3.5 Seuranta ja Euroopan ympäristökeskus

Suuri osa ehdotuksesta vesipolitiikan kehysdirektiiviksi käsittelee erilaisen ympäristön tilaa ja siihen kohdistuvia paineita kuvaavan tiedon keräämistä. Tietoa kerätään paljolti toiminnallisiin tarkoituksiin avuksi yksittäisiä valuma-alueita koskevassa päätöksenteossa. Nämä tiedot ovat kuitenkin mahdollisesti äärimmäisen tärkeää materiaalia esimerkiksi kansallisten viranomaisten, Euroopan ympäristökeskuksen ja komissiossa erityisesti tilastoista vastaavan yhteisön viranomaisen (Eurostat) harjoittamassa seurannassa suuntausten tunnistamiseksi ja tiedon välittämiseksi päätöksentekijöille kansallisella ja yhteisön tasolla. Tämän vuoksi komissio on ollut läheisessä yhteydessä Euroopan ympäristökeskukseen tämän ehdotuksen valmistelussa. Tilastoista vastaavan

yhteisön elimen harjoittama ympäristön tilaa ja siihen kohdistuvia paineita kuvaavan tiedon kerääminen ja käsittely on päämäärän saavuttamiseksi yhtä tärkeää ja molempien laitosten tiivis osallistuminen varmistetaan kehysdirektiivin täytäntöönpanossa.

Keskus laatii parhaillaan suunnitelmaa seuranta-asemien valvontaverkostosta, joka perustuu nykyisille asemille täydennettynä tarvittaessa lisäasemin kokonaiskuvan muodostamiseksi. Tässä ehdotuksessa edellytetyissä seurantaohjelmissä lisätään sellaisten asemien määrää, joita toimisto voi käyttää tätä verkostoa kehittäessään.

3.6 Yhteisön yhteisrahoitus

Viime vuosina, ja rakennerahastojen vuonna 1988 tapahtuneen uudistamisen kaltaisten muutosten jälkeen lisääntyneestä yhteisön ympäristöperusrakenteisiin ja muihin investointeihin kohdennetusta yhteisrahoituksesta on tullut jäsenvaltioiden aluekehityksen painopistealueiden tärkeä tekijä, erityisesti tavoitteiden 1 ja 6 aloilla. Rakennerahastojen eri alueellisten tavoitteiden perusteella on ympäristöinvestointeihin jäsenvaltioissa myönnetty kaudelle 1994-99 arviolta 8 miljardia ecua (vuoden 1994 rahassa laskettuna). Neljässä koheesiojäsenvaltiossa on lisäksi vuosina 1993 - 1995 kohdennettu yli 1,7 miljardia ecua erilaisiin vesienhoidon perusrakennehankkeisiin. Vesialan hankkeisiin voi saada varoja myös Euroopan investointipankista (EIP). Tällä ehdotuksella vahvistetaan entisestään sitä perustaa, jolle investointitarpeet rakentuvat ja tehostetaan aluesuunnitteluprosessia niin nyt kuin tulevaisuudessakin.

3.7 Vedenkäytöstä veloittavat maksut

Pinta- ja pohjavedenotto ja -käyttö ja pilaavien aineiden päästöt pintavesiin ovat vedenkäytön eri muotoja. Nämä toiminnat, sekä jotkin paikalliset vedenkäyttötavat, voivat aiheuttaa haittaa ympäristölle, jos niitä ei valvota ja säännellä, ja niitä koskee suuri määrä lainsäädäntöä, jota yhteensovitetään tällä direktiivillä. Komissio ymmärtää hajakuormitukseen vaikuttamiseen lähteellä liittyvät ongelmat ja on sitä mieltä, että tällaisesta pilaantumisesta aiheutuvia kustannuksia koskevat kysymykset sisältyvät jo olemassa olevaan saastuttaja maksaa -periaatetta noudattavaan lainsäädäntöön, esimerkiksi nitraattidirektiiviin.

Vedenkäytön tehokkuutta ja siihen liittyvien ympäristösäännösten vaikutusta on vielä varaa parantaa varmistamalla, että veden hinta heijastelee, kohtuuden rajoissa, aidosti todellisia kokonaiskustannuksia, joihin kuuluvat myös ympäristönsuojelulliset ja raaka-ainevaroihin liittyvät kustannukset. Tätä mallia ei hahmoteltu komission tiedonannossa, vaan se on muotoutunut kuulemiskierroksen myötä keinona toteuttaa saastuttaja maksaa -periaatetta tehokkaammin tällä sektorilla.

Tämän päämäärän saavuttamiseksi direktiivin 7 artiklassa edellytetään eri vedenkäyttötapojen taloudellisten vaikutusten selvittämistä, minkä avulla voidaan muun muassa luoda todenmukaisempi kuva eri vedenkäyttötapojen taloudellisista kustannuksista valuma-aluepiireissä. Niinpä 12 artiklassa edellytetään, että vedenkäytöstä perittävät maksut vastaavat paremmin taloudellisia kustannuksia.

Vedenkäytön yhteiskunnalle ja taloudelle aiheuttamia kustannuksia paremmin vastaavat maksut ovat tapa toteuttaa tehokasta kysynnän säätelyä yhä niukemman raaka-ainevaran suhteen ja niinpä niillä on kannustava tehtävä. Lisäksi ne auttavat tarjoamaan tarvittavan rahoituksen vesialalle ja erityisesti rahoittamaan luonnonsuojelua ja ennaltaehkäiseviä toimia. Niillä on siis myös rahoituksellinen merkitys.

Tässä direktiivissä käsiteltyjen vedenkäyttötapojen osalta näiden taloudellisten kustannusten tärkeimmät muodot ovat:

- Kustannukset tarpeellisten palvelujen tarjoamisesta vedenkäyttäjille. Näihin palveluihin kuuluvat lähinnä makean veden otto ja jakelu sekä jäteveden keräily ja käsittely. Yleisemmin niihin kuuluvat kaikki pilaantumisen ehkäisy- ja rajoitustoimenpiteet, joita julkiset viranomaiset edellyttävät lähinnä lainsäädännön keinoin. Näistä palveluista aiheutuvia kokonaiskustannuksia hintoja ja maksuja kutsutaan kokonaiskustannukset kattaviksi hinnoiksi.
- Ympäristönsuojelulliset ja raaka-ainevarojen vähenemisestä johtuvat kustannukset. Nämä voivat tulla kysymykseen riippuen siitä, millaiset hydrologiset ja sosio-ekonomiset olosuhteet valuma-alueella vallitsevat ja minkälaiset oikeudelliset ja hallinnolliset säännökset sitä koskevat. Nämä kustannukset edustavat niitä ympäristön tuhoutumisen kustannuksia, joita jotkut vedenkäyttäjät aiheuttavat toisille käyttäjille, mukaan lukien tulevat käyttäjät, tai koko yhteiskunnalle, ja menetettyjä mahdollisuuksia, joista muut vedenkäyttäjät kärsivät, koska raaka-aineen määrä on laskenut luonnollisen palautumistason alapuolelle.

Jäsenvaltioiden, erityisesti jäsenvaltioiden ympäristötaloustieteilijöiden ryhmän (ENVECO), ja muiden kiinnostuneiden tahojen lausuntojen perusteella on kaikesta vedenkäytöstä perittävien kokonaiskustannukset kattavien maksujen periaatteesta syntynyt perusta järkevälle vesienhoidolle. Itse asiassa muutamat jäsenvaltiot (Tanska, Saksa, Alankomaat, Ruotsi, Yhdistynyt Kuningaskunta ja Euroopan talousalueen puitteissa, Islanti) ovat joko koko taloutensa laajuisesti jo toteuttaneet kokonaiskustannusten kattavuuden periaatteen jätevesien keräilyssä ja käsittelyssä sekä makean veden otossa ja jakelussa, tai ovat parhaillaan tekemässä niin. Muissa jäsenvaltioissa noudatetaan osittaista kustannusvastaavuutta tai siihen tähtäävää lainsäädäntöä (Belgia, Ranska, Italia, Itävalta, Portugali, Suomi ja Euroopan talousalueen puitteissa, Norja).

Tämän direktiivin 12 artiklassa veloitetaan jäsenvaltioita varmistamaan vuoteen 2010 mennessä, että kaikista vedenkäyttöön liittyvistä palveluista aiheutuvat kustannukset katetaan kokonaisuudessaan, eli kaikkien käyttäjien osalta, ja talouden aloittain, eli kunkin talouden osa-alueen osalta, kun vedenkäyttö jaetaan ainakin seuraavalle kolmelle alalle: kotitaloudet, teollisuus ja maatalous. Näillä säännöksillä pyritään vähentämään suoraa valtionapua, joka yleensä maksetaan verovaroilla, talouden alojen välisiä ristikkäistukia, ja nykyisten ja tulevien käyttäjien välisiä tukia (säännöksiä varastojen kokoamisesta).

Talouden alojen välisestä palvelukustannusten tukemisesta saatavilla olevien tietojen perusteella näyttäisi olevan niin, että tuki suuntautuu yhteisön rikkaammilla alueilla kotitalouksilta teollisuudelle ja köyhemmillä alueilla teollisuudelta kotitalouksille. Sellaisilla yhteisön alueilla, joilla veteen kohdistuu huomattava kuormitus, on näyttöä tuesta kotitalouksilta ja teollisuudelta maataloudelle, esimerkkeinä omavaltainen vedenotto ja selvittämättömät pilaavien aineiden päästöt. Toteuttamalla kokonaiskustannukset kattavat maksut taloudenaloittain pyritään lisäämään asiaan liittyvien taloudellisten toimien avoimuutta. Avoimuus on tärkeää, eikä vähiten arvioitaessa kilpailun vääristymiä muussa kuin kotitalouksien vedenkäytössä. Aloittainen kustannusten kattavuus saattaa myöskin estää monopoliaseman väärinkäyttöä.

Jäsenvaltiot veloitetaan 12 artiklassa myös varmistamaan, että vedenkäyttömaksut vastaavat tarvittaessa myös ympäristönsuojelullisia ja raaka-ainevarojen vähenemisestä aiheutuvia kustannuksia. Joitakin ympäristönsuojelullisiin kustannuksiin ja raaka-ainevarojen vähenemisen kustannuksiin liittyviä maksuja on jo käytössä useissa jäsenvaltioissa (esimerkiksi Belgiassa, Tanskassa, Saksassa, Ranskassa, Alankomaissa ja Suomessa), toistaiseksi lähinnä päästö- ja vedenottomaksujen muodossa). Tällaisten maksujen asettamisen tulisi perustua arvioihin kyseisen päästön tai vedenoton haitoista, ja näiden toimintojen kysynnän joustavuuden ymmärtämiseen. Ehdotuksen 7 artiklassa edellytetyn taloudellisen arvioinnin on tarkoitus tuottaa tässä tarvittavat tiedot. On tärkeää huomata, että tällaiset arvioinnit on välttämättä tehtävä valuma-aluepiirien tasolla, koska tällä tasolla voidaan parhaiten ymmärtää ympäristövaikutukset ja vaikutukset yhteiskunnan muihin tahoihin.

Erilaisista luonnon olosuhteista eri valuma-aluepiireissä johtuvia hintaeroja ei pitäisi nähdä kilpailun vääristymänä niin kauan kuin ne heijastelevat aidosti ympäristönsuojelullisia ja raaka-ainevarojen vähenemisestä aiheutuvia kustannuksia.

Taloudellisten arviointien ja hintalaskelmien avoimuus ja vertailtavuus varmistetaan direktiivissä yhteisillä periaatteilla ja tämän pitäisi helpottaa kokemusten vaihtoa sekä johtaa toimivaltaisten viranomaisten olennaisten taitojen lisääntymiseen ja kansalaisten laajempaan osallistumiseen. Tämän saavuttamiseksi 7 artiklaan ja liitteen II teknisiin ohjeisiin on koottu vedenkäytön taloudellisia arviointeja koskevia yhteisiä periaatteita.

Jäsenvaltioiden mietittäväksi jää, miten toteuttaa kokonaiskustannusten kattavuuden periaate ja asettaako vai ei, ja millä tavoin ja milloin, maksuja kattamaan ympäristö- ja raaka-ainekustannuksia 12 artiklan poikkeukset huomioon ottaen. Yleisesti ottaen nämä maksut yksinkertaisesti vastaavat todellisia asiaan liittyviä kuluja.

3.8 Verkosto ja kokoontuminen kerran kahdessa vuodessa

Toimivaltaisten viranomaisten luettelo ja yhteyshenkilöiden nimiluettelo muodostavat luonnollisen vesialan ammattilaisten verkoston, johon kuuluvat myös vedenkäyttäjät, joita komissio pitää äärimmäisen tärkeänä voimavarana. Komissio harkitsee erityisesti säännöllisen, mahdollisesti kerran kahdessa vuodessa pidettävän yhteyshenkilöiden tai asiantuntijoiden konferenssin järjestämistä, jotta voitaisiin keskustella yhteistä mielenkiintoa herättävistä aiheista ja vertailla omaksuttuja eri lähestymistapoja. Lisäksi

voisivat tulla kysymykseen esimerkiksi verkostolehden julkaiseminen, koulutus- ja opetusmateriaalin kehittäminen ja asiantuntijoiden vaihto. Komissio ottaa mielellään vastaan ehdotuksia näissä asioissa.

4. TALOUDELLINEN ARVIOINTI

4.1 Johdanto

Komissio on täysin sitoutunut noudattamaan periaatetta, jonka mukaan kaikkiin ehdotuksiin tulisi liittää taloudelliset arvioinnit, mutta toteaa, että ne ovat joissakin tapauksissa pakostakin ylimalkaisia. Tämä pätee myös vesipolitiikan kehysdirektiiviin.

On tietyllä tapaa ironista, että kehysdirektiivillä on tarkoitus perustaa monia niistä tietojen keruumekanismeista, joiden avulla olisi voitu laatia tarkempi taloudellinen arviointi ehdotuksesta itsestään.

Ehdotuksessa edellytetään samanaikaisesti, että ympäristön tilaa tarkkaillaan, ja että suoritetaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan tuon tilan pysyminen hyvänä. Saatavilla ei olekaan tarpeeksi tietoa, jotta voitaisiin tarkasti määrittää, miten paljon vielä on tehtävää. Ennen kuin ehdotuksen vaatimukset seurannasta ovat täyttyneet ei voida tarkasti sanoa, miten merkittäviä korjaavien toimenpiteiden on oltava, ja mitä ne näin ollen maksaisivat.

Lisäksi taloudellisen arvioinnin tulisi koskea vain tämän kyseisen ehdotuksen etuja ja kustannuksia. Komission onkin pidettävä oletuksena, että muut direktiivit, nimittäin yhdyskuntajätevesien käsittelystä annettu direktiivi (91/271/ETY)⁴⁴, uimaveden laadusta annettu direktiivi (76/160/ETY)⁴⁵, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annettu direktiivi (91/676/ETY)⁴⁶, direktiivi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (96/61/EY)⁴⁷ ja muut liitteessä VI olevassa A osassa luetellut, on pantu kokonaisuudessaan täytäntöön. Monissa tapauksissa nämä direktiivit ovat jäsenvaltioiden puutteellisesti täytäntöönpanemia tai ne ovat vielä täytäntöönpanovaiheessa. Ennen kuin nämä direktiivit on täysin täytäntöönpantu ja alkavat vaikuttaa ympäristöön on vaikeaa arvioida, mitä muuta on tehtävä kehysdirektiivin perusteella.

Otettuaan edellä mainitut vaikeudet huomioon, komissio on tullut siihen tulokseen, että kaikenlaiset kattavat taloudelliset luvut tai arviot kustannuksista ja eduista olisivat parhaimmillaankin epäluotettavia ja pahimmillaan harhaanjohtavia tai virheellisiä. Seuraavassa arvioinnissa keskitytään tämän vuoksi ehdotuksen kustannusten ja etujen luonteen selvittämiseen, ja esitetään lukuja ainoastaan seuranta- ja hallintakulujen suuruusluokkien arvioimiseksi.

⁴⁴ EYVL N:o L 135, 21.5.1991, s. 40.

⁴⁵ EYVL N:o L 31, 5.2.1976, s. 1.

⁴⁶ EYVL N:o L 375, 31.12.1991, s. 1.

⁴⁷ EYVL N:o L 257, 10.10.1996, s. 26.

Komissio uskoo, että tämän ehdotuksen todennäköiset kustannukset kannattaa kyseisellä aikavälillä maksaa, ja että ehdotuksessa hahmotellut toimenpiteet ovat kaikki tarpeellisia yhteisön vesipolitiikan pitkän aikavälin kestävyuden kannalta. Komissio kuitenkin myöntää, että jäsenvaltiot saattavat pystyä, nyt kun niillä on ehdotus tarkasteltavanaan, tuottamaan ehdotuksesta perusteellisempia taloudellisia arviointeja kuin komissio. Komissio toivottaa kaikki tällaiset jäsenvaltioiden selvitykset tervetulleiksi ja tämän ehdotuksen antamista edeltävässä kuulemisvaiheessa jäsenvaltiot ovatkin osoittaneet halukkuutensa antaa kyseisiä tietoja silloin kun se on mahdollista. Siinä epätodennäköisessä tilanteessa, että tällaiset tutkimukset osoittavat kustannukset valtiolle tai yksityisille tahoille kohtuuttomiksi tai tarpeettomiksi, komissio sitoutuu käymään rakentavia keskusteluja neuvoston kanssa (sekä silloin kun se on aiheellista, Euroopan parlamentin kanssa) siitä, millaisia muutoksia ehdotukseen tulisi tehdä.

4.2 Kustannukset

Komissio odottaa ehdotuksen aiheuttavan merkittäviä kustannuksia seuraavilla aloilla.

4.2.1 Jäsenvaltioille aiheutuvat hallinnolliset kustannukset

Toimivaltaisten viranomaisten nimeämiseen liittyy hallinnollisia kuluja. Näillä elimillä tulee olemaan käyttökuluja, joskin lisääntyneen yhteensovittamisen ja parempien taustatietojen pitäisi myös johtaa suurempaan kustannustehokkuuteen hallinnossa (mittakaavasäästöt). Toiminnasta aiheutuvat kulut voivat olla lähes olemattomia pienissä, jo hyvän vesien tilan omaavissa valuma-aluepiireissä, joissa on jo vakiintuneet yhteensovittamismenettelyt ja toimivat valvontajärjestelmät, ja joissa hallinnon yhteistoiminnan edut peittävät kustannuksia. Toisaalta joissain valuma-aluepiireissä vuotuiset hallinnolliset kulut voivat olla jopa 0,5 miljoonaa ecua (pois lukien seurantakulut).

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön lupajärjestelmä vedenoton valvomiseksi, jos tällaista järjestelmää ei vielä ole olemassa. Niiden on myös vastaavasti perustettava järjestelmä vedenkäytöstä veloittamiseksi. Tällaisten järjestelmien kustannukset riippuvat paljolti siitä, onko jonkinlainen järjestelmä jo täytäntöönpantu ja kunnolla käytössä. Niinpä jäsenvaltioissa, joissa on asianmukaisesti täytäntöönpannut lupa-järjestelmät, laskutusjärjestelyistä aiheutuvat lisäkustannukset voivat olla hyvinkin alhaiset. Toisaalta tällaisten järjestelmien perustaminen voi kuitenkin johtaa ottolupaa tai päästöyksikköä kohti laskettuna kohonneisiin kustannuksiin.

Viranomaisten on järjestettävä enemmän julkisia kuulemisia kuin mitä tällä hetkellä on yleistä ja viranomaisten on vastattava tästä aiheutuvista kustannuksista.

4.2.2 Seurannasta aiheutuvat kustannukset

Jäsenvaltiot tulevat vastaamaan seurannasta aiheutuvista lisäkustannuksista. Seuranta koostuu lähinnä pinta- ja pohjaveden tilan seurannasta yhdessä juomavedenottoon tarkoitettujen vesien seurannan kanssa. Tämä muodostaa lisän nykyiseen seurannan tasoon, erityisesti pohjaveden seurannan ja pintavesien ekologisen tilan seurannan osalta.

Vesien ekologista laatua koskevan direktiiviehdotuksen seurantakustannusten ja siihen liittyvien kustannusten on arvioitu olevan vuosittain 350 miljoonan euron suuruusluokkaa, mikä vastaa vuosittain noin yhtä eura kansalaista kohti. Veden tilan selvittämiseksi tapahtuva näytteenotto, mukaan lukien kemialliset ja määrälliset mittaukset, saattaa kaksinkertaistaa tämän summan. Jotkin jäsenvaltioista harjoittavat jo tällaista seurantaa, mutta joidenkin kohdalla varsinkin pohjaveden tarpeellinen seuranta edellyttää lisäponnistuksia. Viimeaikaisen tutkimuksen mukaan pohjaveden tilan (laadullisen ja määrällisen) seurannan voidaan karkeasti arvioida koko yhteisössä maksavan 30 miljoonaa eura, mistä määrällinen seuranta muodostaa noin 10 %. Suurin osa näistä kustannuksista aiheutuu kuitenkin jo olemassa olevista yhteisön ja kansallisen lainsäädännön vaatimuksista.

Vesien tilan fysikaalisen seurannan lisäksi viranomaisten on laadittava valuma-aluepiirin ominaispiirteiden analyysi, ihmisen toiminnan ympäristövaikutusten tutkimus, valuma-alueen vedenkäytön taloudellinen arviointi ja suojeltavien alueiden rekisteri. Nämä tuskintavat vaativat yhtä paljon työtä kuin seuranta.

4.2.3 Yksityisille kotitalouksille koituvat kustannukset

Vaatus veloittaa vedenkäytöstä todellisten kustannusten mukaan saattaa vaikuttaa paljon vettä käyttäviin kotitalouksiin, mutta poikkeukset, joilla sallitaan vedenkäytön perustaso kotitalouksille kohtuulliseen hintaan, lieventävät suuria korotuksia useimpien käyttäjien kohdalla.

4.2.4 Teollisuudelle ja maataloudelle aiheutuvat kustannukset

Jos nykyisen yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaiset toimet osoitetaan riittämättömiksi veden ja vesiympäristön suojelemisessa, teollisuudelta voidaan edellyttää lisätoimenpiteitä. Maanviljelijöille ja kalastajille saatetaan esittää vastaavia vaatimuksia. Tällaisten toimenpiteiden laajuutta on vaikea arvioida ennen kuin seurantaohjelmat on saatettu päätökseen.

Vaatusella vedenottoluvista ja veloittamisesta vedenkäytön todellisten kustannusten mukaan ei odoteta olevan suurta vaikutusta näillä aloilla, koska usein ne jo vastaavat itse kustannuksistaan. Toimet, joilla pyritään paremmin kattamaan ympäristönsuojelulliset ja raaka-ainekustannukset, voivat kuitenkin jäsenvaltioiden toimintatavoista riippuen vaikuttaa merkittävästi tietyillä yhteisön alueilla tiettyyn aikaan vuodesta. Osa näistä kustannuksista voitaisiin kattaa vedenkäytön lisääntyneellä kustannustehokkuudella. Kyseiset kustannukset heijastelevat alueellisia veden niukkuuden vaihteluita yhteisössä ja niillä on siis eri tason vaikutus eri alueilla ja mahdollisesti myös eri vuodenaikoina. Eritoten on mahdollista, että veloittaminen maatalouden käyttämästä vedestä ympäristönsuojelullisten ja raaka-aineen vähenemisestä aiheutuvien kustannusten mukaan saattaisi johtaa pysyviin muutoksiin maatalouden rakenteessa pitkän aikavälin kestävyuden varmistamiseksi. Nämä kustannukset merkitsevät kuitenkin vain sellaisten kustannusten kohdentamista, joista tällä hetkellä vastaa koko yhteiskunta joko taloudellisesti tai ympäristön tilan heikkenemisen muodossa. Jäsenvaltioiden tehtäväksi jää yhteismarkkinoiden sääntöjen puitteissa valita tavat lieventää kohtuuttomiksi katsottuja vaikutuksia.

4.2.5 Vesien ja veteen liittyvien perusrakenteiden fyysisten parannusten kustannukset

Jäsenvaltiot, paikallisviranomaiset ja maanomistajat saatetaan velvoittaa suorittamaan pintavesien fyysisiä kohennustoimia ja parantamaan pohjavesien täydentymistä. Seurantaohjelmat paljastavat tällaisten toimien tarvittavan laajuuden.

Saattaa myös ilmetä tapauksia, joissa yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetussa direktiivissä (91/271/ETY)⁴⁸ edellytetyt yhdyskuntajätevesien käsittelyolosuhteet todetaan riittämättömiksi ja vaaditaan lisäparannuksia.

On mahdollista, että vesienhoidon lisääntynyt avoimuus yhdessä todellisia kustannuksia vastaavien maksujen käyttöönoton kanssa johtavat paineisiin kansalaisten taholta parantaa vesihuollon infrastruktuuria (erityisesti vuotavien putkien suhteen) vaikkakaan ehdotuksessa tällaisia parannuksia ei suoranaisesti vaadita.

4.2.6 Menetettävät työpaikat

Osa edellä mainituista kustannuksista saattaa johtaa työpaikkojen menetyksiin kyseisillä aloilla.

4.3 Hyödyt

Komissio odottaa ehdotuksen johtavan merkittäviin hyötyihin seuraavilla pääalueilla. Monilla alueilla hyötyjen rahallista arvoa on vaikea määritellä.

4.3.1 Vesipolitiikan tehostumisen hyödyt

Ehdotuksessa edellytetyn seurannan ja arvioinnin tuloksena saatujen tietojen sekä valuma-alueiden käsittelyn järjestämisen pitäisi johtaa toimenpiteiden tehokkuuden lisääntymiseen paremman kohdistamisen kautta. Se saattaisi myös johtaa mahdollisten ongelmien aikaisempaan tunnistamiseen ja näin edesauttaa niiden vaikutusten lieventämistä aikaisemmin ja pienemmillä kustannuksilla. Se johtaa niukkojen vesivarojen tehokkaampaan kohdentamiseen. Avoimuudesta ja kansalaisten osallistumisesta aiheutuva paine saattaa johtaa parempaan tuottavuuteen vesialalla ja näin alentaa palvelukustannuksia.

4.3.2 Alentuneiden vedenkäsittelykustannusten hyödyt

Ehdotuksen pitäisi johtaa pinta- ja pohjaveden laadun paranemiseen (ja auttaa estämään lisäpilaantumisen), mikä taas johtaa vedenkäsittelykustannusten alenemiseen (myös tulevaisuudessa).

Näiden kustannusten laajuus voidaan osoittaa yksinkertaisella laskutoimituksella: Jos yhteisössä vuosittain (eri tarkoituksiin) otetusta 170 miljardista kuutiosta pintavettä 0,1 % käsiteltäisiin perusteellisesti pilaavien aineiden (esimerkiksi kasvinsuojelu-

---

⁴⁸ EYVL N:o L 135, 21.5.1991, s. 40.

aineiden) poistamiseksi, olisivat välttämättömät kustannukset yli 600 miljoonaa eua. Pohjaveden laadun vakava heikkeneminen kasvattaisi tätä summaa huomattavasti.

4.3.3 Vesihuollon kestävämmän tarjonnan hyödyt

Huonosta vesienhoidosta johtuva vedenpuute aiheuttaa todellisia kustannuksia maanviljelijöille ja teollisuudelle ja merkittävää haittaa ja mahdollisen terveystarvituksen käyttäjille kotitalouksissa. Ehdotuksen pitäisi auttaa parantamaan pinta- ja pohjavesien hoitoa ja, hinnoittelumekanisminsa avulla, rohkaista tehokkaampaan vedenkäyttöön. Tämän pitäisi edesauttaa kestävä ja luotettavampaa tarjontaa. Seuraava esimerkki osoittaa suuruusluokan kotitalouksien osalta: Jos 50 miljoonaa eurooppalaista ostaisi, menetettyään uskonsa juomaveden laatuun, litran pulloittua vettä päivässä puolen euron litrahintaan, tästä syntyisi vuodessa noin 10 miljardin euron menoerä.

4.3.4 Pintavesien virkistyskäytön hyödyt

Ehdotuksen pitäisi auttaa parantamaan uimavesien ja virkistyskäyttöön tarkoitettujen vesien laatua. Sen pitäisi myös johtaa matkailijoiden ja paikallisten asukkaiden nähtävyyksinä pitämien vesi- ja kosteikko-elinympäristöjen ekologisen laadun paranemiseen. Taloudelliset analyysit ovat osoittaneet, että virkistyskäytön arvo voi olla merkittävä ja itse asiassa ylittää seurannan kustannukset.

4.3.5 Suojelun hyödyt lajeille ja niiden elinympäristöille

Ehdotuksen pitäisi auttaa suojelemaan lajeja ja niiden elinympäristöjä niin vesissä kuin niitä ympäröivillä alueilla ja kosteikoissakin.

4.3.6 Hyödyt työpaikkojen syntymisestä

Huolimatta oletetusta kustannustehokkuuden lisääntymisestä ehdotuksen pitäisi luoda työpaikkoja politiikan hallinnoinnissa, vesien seurannassa ja konkreettisissa ympäristön ja vesihuollon perusrakenteiden parannushankkeissa. Matkailussa ja vapaa-ajanvietossa vesien virkistyskäytön arvon lisääntyminen turvaa nykyiset työpaikat ja saattaa myös johtaa uusien syntymiseen.

4.4 Johtopäätökset

Johdannossa kuvatut epävarmuustekijät ja yllä kuvattu laaja joukko kustannuksia ja hyötyjä merkitsevät sitä, että komissio ei pysty määrittelemään vesipolitiikan kehysdirektiiville nettoarvoa. On kuitenkin tähdennettävä, että komissio katsoo kokonaisuudyn ylittävän kustannukset, eritoten koska niin suuri osa kustannuksista merkitsee sellaisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin, jotka tällä hetkellä maksetaan raaka-ainevarojen liikakäyttönä ja pilaantumisenä, vesi- ja kosteikkoelinympäristöille aiheutuvina haittoina ja siirtoina ja tukina muilta talouden osa-alueilta.

5. ARVIOINTI VAIKUTUKSISTA LIIKETOIMINTAAN

Monia taloudellisessa arvioinnissa esitettyjä väittämiä voidaan soveltaa vastaavasti arviointiin vaikutuksista liiketoimintaan. Arvioinnin kappaleet 5.2 ja 5.3 sisältävät viittauksia liiketoiminnalle aiheutuviin vaikutuksiin.

Komissiolla ei ole syytä epäillä, että veloitteen veloittaa todellisten kustannusten mukaan vuonna 2010 vaikutus pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (PK) johtaisi merkittäviin hinnanmuutoksiin verrattuna oletettuihin tulevaisuudennäkymiin tuona ajankohtana.

6. TALOUDELLINEN LAUSUNTO

Näiden perustelujen liitteenä on taloudellinen lausunto.

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

vesipolitiikkaan liittyvien yhteisön toimien kehyksestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁴⁹,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁵⁰,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon⁵¹,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä Euroopan parlamentin kanssa yhdessä toimien⁵²,

sekä katsoo seuraavaa:

1. vedentarjonta on yleishyödyllisistä palveluista Euroopassa annetun komission tiedonannon⁵³ määritelmän mukainen yleishyödyllinen palvelu,
2. tällä direktiivillä pyritään ylläpitämään ja parantamaan yhteisön vesiympäristöä; tämä tavoite koskee lähinnä kyseisten vesien laatua; määrän valvonta on yksi veden laadunvarmistamisen osatekijä ja siksi pitäisi määritellä hyvän laadun tavoitetta tukevia määriä koskevia toimia,
3. yhteisön alueen vedet ovat kasvavan paineen alaisina, koska hyvälaatuisen veden riittävien määrien kysyntä kaikenlaisiin tarkoituksiin kasvaa jatkuvasti; Euroopan ympäristökeskus⁵⁴ esitteli 10 päivänä marraskuuta 1995 ajantasaistetun kertomuksen ympäristön tilasta, jossa vahvistetaan toimien tarve yhteisön vesien suojelemiseksi sekä laadun että määrän suhteen,

---

⁴⁹ EYVL N:o.

⁵⁰ EYVL N:o.

⁵¹ EYVL N:o.

⁵² Euroopan parlamentin lausunto annettu ..., neuvoston yhteinen kanta vahvistettu ... ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ....

⁵³ EYVL N:o C 281, 26.9.1996, s. 3.

⁵⁴ Kertomus "ympäristön tilasta Euroopan unionissa - 1995", Euroopan ympäristökeskus, Kööpenhamina 1995.

4. vuonna 1988 Frankfurtissa järjestetyn yhteisön vesipolitiikkaa käsitelleen ministeritason seminaarin päätelmissä korostetaan ekologisen laadun kattavan yhteisön lainsäädännön tarvetta; neuvosto pyysi 28 päivänä kesäkuuta 1988 antamassaan päätöslauselmassa⁵⁵ komissiota tekemään ehdotuksia yhteisön alueen pintavesien ekologisen laadun parantamiseksi,
5. vuonna 1991 Haagissa järjestetyn pohjavesiä käsitelleen ministeritason seminaarin julistuksessa tunnustetaan toimien tarve makean veden laadun ja määrän pitkän aikavälin huonontumisen välttämiseksi ja vaaditaan vuoteen 2000 mennessä toteutettavan toimintaohjelman laatimista, jonka tavoitteena on makean veden varojen kestävä hoito ja suojeleminen; neuvosto vaatii 25 päivänä helmikuuta 1992⁵⁶ ja 20 päivänä helmikuuta 1995⁵⁷ antamissaan päätöslauselmissa pohjavettä koskevan toimintaohjelman laatimista ja pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 80/68/ETY⁵⁸ muuttamista osana yleistä makean veden suojelemaa politiikkaa,
6. komissio hyväksyi 21 päivänä helmikuuta 1996 tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan yhteisön vesipolitiikasta⁵⁹, jossa asetetaan periaatteita yhteisön vesipolitiikalle,
7. komissio antoi 9 päivänä syyskuuta 1996 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi pohjaveden yhdenmuettyä suojelemaa ja käyttöä koskevasta toimintasuunnitelmasta⁶⁰; ohjelmassa kiinnitetään huomiota tarpeeseen ottaa käyttöön menettelyjä makean veden oton sääntelemiseksi ja makean veden määrän ja laadun seuraamiseksi,
8. neuvosto 25 päivänä kesäkuuta 1996, alueiden komitea 19 päivänä syyskuuta 1996, talous- ja sosiaalikomitea 26 päivänä syyskuuta 1996 ja Euroopan parlamentti 23 päivänä lokakuuta 1996 vaativat kaikki komissiota tekemään ehdotuksen neuvoston direktiiviksi Euroopan vesipolitiikan kehiksestä,
9. maasta toiseen ulottuvien vesistöjen ja kansainvälisten järvien käyttöä ja suojelemaa koskevassa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa edellytetään valuma-alueen hoitoa; tämä yleissopimus hyväksyttiin neuvoston päätöksellä 95/308/EY⁶¹,
10. pinta- ja pohjavedet ovat periaatteessa uusiutuvia luonnonvaroja ja erityisesti pohjaveden hyvän tilan varmistaminen vaatii aikaisessa vaiheessa toteutettavia toimia ja suojeleutoimien määrätietoista pitkän aikavälin suunnittelua pohjaveden muodostumisen ja uusiutumisen välillä olevasta luonnollisesta viiveestä johtuen; tällainen parantumiseen liittyyvä viive on otettava huomioon aikatauluissa, kun vahvistetaan toimenpiteitä pohjavesien hyvän tilan saavuttamiseksi,

⁵⁵ EYVL N:o L 208, 9.8.1988, s. 3.

⁵⁶ EYVL N:o C 59, 6.3.1992, s. 2.

⁵⁷ EYVL N:o C 49, 28.2.1995, s. 1.

⁵⁸ EYVL N:o L 20, 26.1.1980, s. 43. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY, EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48.

⁵⁹ KOM (96) 59 lopull., 21.2.1996.

⁶⁰ EYVL N:o C 355, 25.11.1996, s. 1.

⁶¹ EYVL N:o L 186, 5.8.1995, s. 42.

11. yhteisön vesipolitiikka vaatii avointa, tehokasta ja yhdenmukaista lainsäädännöllistä kehystä; yhteisön olisi luotava yhteisiä periaatteita ja yleinen kehys toiminnalle; tässä direktiivissä luodaan tällainen kehys ja yhteensovitetään sekä yhdennetään ja pitkällä aikavälillä kehitetään edelleen veden kestävän käytön yleisiä periaatteita ja rakenteita yhteisössä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti,
12. yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteet ja periaatteet, sellaisina kuin ne ovat perustamissopimuksen 130 r artiklassa, koostuvat erityisesti saastumisen ehkäisemisestä, vähentämisestä ja niin pitkälle kuin mahdollista sen poistamisesta niin, että etusijalle asetetaan pilaantumisen torjuminen sen lähteellä ja sen varmistaminen, että luonnonvarojen järkevä käyttö varmistetaan saastuttaja maksaa -periaatteen ja saastumisen ehkäisemisen periaatteen mukaisesti,
13. kuten perustamissopimuksen 130 r artiklassa määrätään, komission on ympäristöpolitiikkaansa määritellessään otettava huomioon koko yhteisön taloudellinen ja sosiaalinen kehitys ja sen alueiden tasapainoinen kehitys,
14. sellaisten jäsenvaltioiden, joilla on yhteisiä valuma-alueita tai pohjavesivarastoja, on laadittava yhdessä kysynnän ja tarjonnan ennusteisiin perustuva vesivarojen pitkän aikavälin suunnitelma, jotta voidaan asettaa pitkän aikavälin strategisia tavoitteita vesivaraille ja niiden ensisijaiselle käytölle,
15. erilaiset olosuhteet ja tarpeet yhteisössä edellyttävät erityyppisiä ratkaisuja; tämä erilaisuus on otettava huomioon toimenpiteitä suunniteltaessa ja toteutettaessa, jotta veden kestävä suojelu ja käyttö voidaan varmistaa; päätökset on tehtävä mahdollisimman lähellä niitä paikkoja, joissa vettä käytetään tai se on vaikutuksille alttiina; etusija olisi annettava jäsenvaltioiden vastuulla oleville toimille laatimalla erityisiä toimenpideohjelmiä, jotka on sopeutettu alueellisiin ja paikallisiin olosuhteisiin,
16. tämän direktiivin onnistuminen edellyttää läheistä yhteistyötä ja yhteisiä toimia yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla sekä paikallisella tasolla sekä tiedottamista, neuvotteluja ja työmarkkinaosapuolten ja yksittäisten kansalaisten osallistumista,
17. pilaantumisen ehkäisemisen ja valvonnan osalta yhteisön vesipolitiikan olisi pohjaututtava yhdistettyyn lähestymistapaan, jossa käytetään pilaantumisen valvontaa sen lähteellä asettamalla päästöjen raja-arvoja ja ympäristön laatustandardeja; veden määrän osalta olisi asetettava vedenoton valvontaa koskevia yleisiä periaatteita, jotta varmistetaan hyvälaatuisen makean veden riittävien määrien saatavuus pitkällä aikavälillä,
18. yhteisön lainsäädännössä olisi asetettava tiettyjä aineryhmiä koskevat yhteiset ympäristön laatustandardit; olisi varmistettava säännökset tällaisten yhteisön standardien käyttöön ottamisesta,
19. yhteisiä periaatteita tarvitaan, jotta voidaan yhteensovittaa jäsenvaltioiden pyrkimyksiä veden määrän ja laadun parantamiseksi, edistää ympäristön kannalta kestävää vedenkäyttöä, vaikuttaa kaukokulkeutuvan pilaantumisen aiheuttamien ongelmien valvontaan, suojella ekosysteemejä, erityisesti vesiekosysteemejä, sekä suojella yhteisön vesien virkistyskäyttömahdollisuuksia,

20. olisi vahvistettava yhteisiä veden tilaa koskevia laadun ja määrän määritelmiä; olisi asetettava ympäristötavoitteita, jotta pinta- ja pohjaveden hyvän tilan saavuttaminen yhteisön tasolla voidaan varmistaa,
21. jäsenvaltioiden olisi saavutettava vähintään veden hyvän tilan tavoite määrittelemällä ja toteuttamalla tarvittavia toimenpiteitä yhdennettyjen toimintaohjelmien yhteydessä ottaen huomioon voimassa olevat yhteisön vaatimukset; veden tila olisi säilytettävä siellä missä se on jo hyvä,
22. valuma-alueilla olisi pyrittävä vähintään veden hyvän tilan saavuttamista koskevaan tavoitteeseen, koska näin voidaan varmistaa sellaisen hallinnollisen rakenteen luominen, jolla voidaan varmistaa samaan ekologiseen ja hydrogeologiseen järjestelmään kuuluvien vesien hoitaminen kokonaisuutena riippumatta siitä, ovatko tällaiset vedet pohja- vai pintavesiä,
23. on tarpeen ehkäistä tai vähentää satunnaispäästöistä aiheutuvien pilaantumistapahtumien vaikutusta; olisi laadittava yhteisiä periaatteita, joiden tavoitteena on yhteensovittaa jäsenvaltioiden pyrkimyksiä ja lisätä kansainvälistä yhteistyötä tällä alalla,
24. on tarpeen enemmän yhdentää pinta- ja pohjavesien suojelun ja hoidon laadullisia ja määrällisiä näkökohtia yhden hallinnollisen rakenteen sisällä ottaen huomioon veden luonnollinen virtaus hydrogeologisessa kierrossa,
25. on tarpeen määritellä vesien tämänhetkisen pilaantumisen taso valuma-alueella ja inventoida vedenkäyttö, mukaan lukien pilaantumisen lähteet, veden kysyntä ja muut ihmisen aiheuttamat vaikutukset veden tilaan,
26. jäsenvaltioiden olisi osoitettava juomavedenottoon käytettävät vedet ja otettava käyttöön ympäristöstandardeja juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden laatuvaatimuksista 15 päivänä heinäkuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/778/ETY⁶² noudattamiseksi,
27. kansalaisten ja yksittäisten vedenkäyttäjien osallistumisen varmistamiseksi on tarpeen antaa asianmukaisia tietoja suunnitelluista toimista ja laatia kertomus toimien täytäntöönpanossa tapahtuneesta kehityksestä, jotta nämä henkilöt voivat osallistua valmisteluun ennen tarvittavia toimenpiteitä koskevien lopullisten päätösten hyväksymistä,
28. olisi varmistettava valtioiden rajat ylittävät yhdenmukaiset toimet sellaisilla valuma-alueilla, joilla vedenkäytöllä voi olla maasta toiseen ulottuvia vaikutuksia; tämä direktiivi on apuna vesien suojelua ja käyttöä koskevista kansainvälisistä yleissopimuksista johtuvien velvoitteiden täytäntöönpanossa ja erityisesti maasta toiseen ulottuvien vesistöjen ja kansainvälisten järvien käyttöä ja suojelua koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen täytäntöönpanossa,

---

⁶² EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.

29. on tarpeen yhdentää kestävää vesienhoitoa edelleen muihin yhteisön politiikan alueisiin ja erityisesti maatalouspolitiikkaan, aluepolitiikkaan ja kalastuspolitiikkaan; tässä direktiivissä luodaan pohja jatkuvalla keskustelulla ja strategioiden kehittämiseksi kohti politiikan alueiden yhdistämistä edelleen; tällä direktiivillä vaikutetaan siten huomattavasti Euroopan aluekehityssuunnitelman (ESDP) pääperiaatteiden ja -tavoitteiden toteuttamiseen,
30. olisi otettava käyttöön tarkoituksellisia menettelyjä veden laadun heikentymisen estämiseksi sellaisissa tapauksissa, joissa on vaikea saavuttaa hyvää tilaa luonnonolosuhteiden, historiallisten syiden tai unionin ulkopuolisista maista kulkeutuvan pilaantumisen vuoksi,
31. veden laadun kehittymistä olisi seurattava järjestelmällisesti vertailukelpoisella tavalla yhteisön alueella, jotta voidaan laatia kestävä pohja toimenpiteiden valinnalle ympäristön kannalta kestävä vedenkäytön varmistamiseksi; Euroopan ympäristökeskus ja komissio seuraavat läheisessä yhteistyössä ympäristön tilan kehittymistä ja laativat siitä kertomuksia,
32. taloudellisten välineiden käyttö voi soveltua osaksi toimenpideohjelmia; saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti kaikki pilaavien aineiden, vedenoton tai muun vedenkäytön aiheuttamat vahingot tai kielteinen vaikutus vesiympäristöön olisi otettava huomioon; vedenkäytön kustannukset on perittävä kokonaisuudessaan vedenkäyttäjältä,
33. olisi varmistettava voimassa olevan vesiensuojelua koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano ja voimaansaattaminen kokonaisuudessaan; on tarpeen varmistaa tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten täysimääräinen soveltaminen yhteisön alueella; asianmukaisten seuraamusten määrääminen olisi varmistettava jäsenvaltioiden lainsäädännössä,
34. olisi perustettava komitea, jolla on horisontaalinen vastuu yhteisön vesipolitiikan alalla, avustamaan komissiota tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvissä asioissa; tässä direktiivissä varmistetaan mekanismit, joiden avulla voidaan käsitellä veden tilan kehittämiseen liittyviä esteitä, silloin kun ne eivät kuulu yhteisön vesilainsäädännön soveltamisalaan, jotta voidaan kehittää asianmukaisia strategioita niiden ratkaisemiseksi,
35. komission olisi esitettävä vuosittain ajantasaistettu suunnitelma niistä mahdollisista tulevista aloitteista, joita se suunnittelee tai harkitsee vesialalla,
36. olisi annettava teknisiä ohjeita, jotta yhdenmukainen lähestymistapa yhteisössä voidaan varmistaa osana tätä direktiiviä; liitteiden mukauttaminen tekniseen kehitykseen ja seurannan, näytteidenoton ja analyysimenetelmien standardointi olisi hyväksyttävä komiteamenettelyn mukaisesti,
37. tämän direktiivin mukaisten valuma-alueita koskevien toimenpideohjelmien toteuttamisella saavutetaan vähintään vastaava veden suojelun taso kuin niillä toimenpiteillä, joista säädetään:

- jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden laatuvaatimuksista 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/440/ETY⁶³,
- yhteisön makean pintaveden laatua koskevasta yhteisestä tietojenvaihtomenettelystä 12 päivänä joulukuuta 1997 tehdyssä neuvoston päätöksessä 77/795/ETY⁶⁴,
- suojelua ja parantamista edellyttävien makeiden vesien laadusta kalojen elämän turvaamiseksi 18 päivänä heinäkuuta 1987 annetussa neuvoston direktiivissä 78/659/ETY⁶⁵,
- jäsenvaltioissa sovellettavista juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden määrittämis- ja näyttömenetelmistä sekä näytteenotto- ja analysointitiheydestä 9 päivänä lokakuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/869/ETY⁶⁶,
- simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta 30 päivänä lokakuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/923/ETY⁶⁷,
- neuvoston direktiivissä 80/68/ETY, ja
- ehdotuksessa direktiiviksi veden ekologisesta laadusta⁶⁸;

mainitut direktiivit olisi tämän vuoksi kumottava ja mainittu ehdotus peruutettava, kun tämän direktiivin säännökset on pantu kokonaisuudessaan täytäntöön.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

1. Tämän direktiivin yleisenä tarkoituksena on luoda makean pintaveden, joen suualueiden, rannikkovesien ja pohjaveden suojelemiseksi yhteisössä kehys, jolla:

⁶³ EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 26. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o 271, 29.10.1979, s. 44).

⁶⁴ EYVL N:o L 334, 24.12.1977, s. 29. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 90/2/ETY (EYVL N:o L 1, 4.1.1990, s. 20).

⁶⁵ EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

⁶⁶ EYVL N:o L 271, 29.10.1979, s. 44. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

⁶⁷ EYVL N:o L 281, 10.11.1979, s. 47. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

⁶⁸ EYVL N:o C 222, 10.8.1994, s. 6.

- a. estetään vesiekosysteemien ja maalla olevien ekosysteemien, ottaen huomioon niiden veden tarve, tilan huononeminen edelleen ja suojellaan sekä parannetaan niitä
- b. edistetään ympäristön kannalta kestäväää vedenkäyttöä, joka perustuu käytettävissä olevien vesivarojen pitkän aikavälin suojeluun

ja jolla sitten vaikutetaan siten vesivarojen tarjontaan niiden kestävään käytön edellyttämän laadun ja määrän mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Ellei muussa yhteisön lainsäädännössä erityisesti toisin säädetä, tätä direktiiviä ja kaikkea vettä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä noudatettaessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1. 'Pintavedellä' tarkoitetaan makeita pintavesiä, estuaareja ja rannikkovesiä.
2. 'Pohjavedellä' tarkoitetaan kaikkia niitä vesiä, jotka ovat maan pinnan alla kyllästetyssä vyöhykkeessä ja suorassa yhteydessä kallio- tai maaperään.
3. 'Makealla pintavedellä' tarkoitetaan kaikkea seisovaa tai virtaavaa vettä maanpinnalla makean veden rajan yläpuolella.
4. 'Rannikkovesillä' tarkoitetaan vesiä, jotka ovat maan puolella aluevesien määrittelyyn käytetyn perusviivan lähimmästä pisteestä yhden merimailin päässä meren puolella olevasta viivasta katsoen ja jotka soveltuvin osin vesistöjen kohdalla ulottuvat estuaarin ulkoreunaan asti.
5. 'Estuaarilla' tarkoitetaan joen suulla olevaa makean veden ja rannikkovesien välistä siirtymäaluetta. Jäsenvaltiot määrittelevät tarvittaessa estuaarien ulommat (merenpuoleiset) rajat. Sisempänä (ylävirran) rajana on makean veden raja.
6. 'Makean veden rajalla' tarkoitetaan paikkaa vesistössä, jonka suolapitoisuus lisääntyy tuntuvasti meriveden vuoksi laskuveden ja alhaisen makean veden virtauksen aikana.
7. 'Vesillä' tarkoitetaan pinta- tai pohjavesien erillistä ja yhtenäistä kokonaisuutta, kuten pohjavesivarastoa, järveä, tekoallasta, puroa, jokea tai kanavaa, estuaaria tai rannikkovesien osaa.
8. 'Merkittäväillä vesillä' tarkoitetaan 8 artiklan kannalta katsottuna kaikkia juomavedenottoon vähintään 15 kotitaloudelle tarkoitettuja yksittäisiä vesiä.
9. 'Valuma-alueella' tarkoitetaan maa-aluetta, josta kaikki pintavalunta virtaa purojen, jokien ja mahdollisesti järvien kautta mereen yksittäisen joen suun, estuaarin tai deltan kautta.

10. 'Valuma-alueen osalla' tarkoitetaan maa- aluetta, josta kaikki pintavalunta virtaa purojen, jokien ja mahdollisesti järvien kautta tiettyyn vesistön kohtaan (yleensä järvi tai jokien yhtymäkohta).
11. 'Valuma-aluepiirillä' tarkoitetaan hallinnollista maa- ja merialuetta, joka koostuu yhdestä tai useammasta toisiinsa rajoittuvasta valuma-alueesta yhdessä niihin kuuluvien pohjavesien ja rannikkovesien kanssa ja joka on perustettu 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti tärkeimmäksi yksiköksi valuma-alueen hoitoa varten.
12. 'Toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan 3 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti nimettyä toimivaltaista viranomaista, joka on vastuussa muun muassa tämän direktiivin säännösten soveltamisesta tietyn valuma-aluepiirin alueella.
13. 'Pintaveden tilalla' tarkoitetaan yleistä ilmaisua pintavesien tilasta, joka on määritelty pintavesien ekologisen ja kemiallisen tilan perusteella sen mukaan kumpi niistä on huonompi.
14. 'Hyvällä pintaveden tilalla' tarkoitetaan pintaveden tilaa silloin, kun sen ekologinen ja kemiallinen tila ovat vähintään tasolla hyvä.

Hyvä pintaveden tila on 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty ympäristötavoite.

15. 'Pohjaveden tilalla' tarkoitetaan yleistä ilmaisua pohjaveden tilasta, joka on määritelty pohjaveden määrällisen ja kemiallisen tilan perusteella sen mukaan kumpi niistä on huonompi.
16. 'Hyvällä pohjaveden tilalla' tarkoitetaan tilaa, jossa pohjavesi on, kun sen määrällinen ja kemiallinen tila ovat vähintään tasolla hyvä.

Hyvä pohjaveden tila on 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty ympäristötavoite.

17. 'Ekologisella tilalla' tarkoitetaan pintavesiekosysteemien rakenteen ja toiminnan kuvaamiseen liittyvää ilmaisua. Siinä otetaan huomioon veden ja sedimentin fysikaalis-kemiallinen luonne, virtauksen ominaispiirteet ja vesistön fyysinen rakenne painottaen kuitenkin ekosysteemin biologisten osien tilaa.
18. 'Luonnollisella ekologisella tilalla' tarkoitetaan teoreettista ekologista tilaa, jossa tietyt pintavedet olisivat ilman ihmisen toiminnan vaikutuksia.
19. 'Erinomaisella ekologisella tilalla' tarkoitetaan ekologista tilaa, jonka vesistö saavuttaisi, jos ihmisen toiminta ei merkittävästi vaikuttaisi siihen.
20. 'Hyvällä ekologisella tilalla' tarkoitetaan sellaisten pintavesien ekologista tilaa, joihin ihmisen toiminta vaikuttaa merkittävästi, mutta joiden ekosysteemi on kuitenkin monimuotoinen, tasapainoinen ja kestävä.

Hyvä ekologinen tila on ekologinen tila, jota edellytetään 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen pintavesiä koskevien ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.

21. 'Kemiallisella tilalla' tarkoitetaan ilmaisua, jolla määritellään vesien pilaantumisen taso.

22. 'Erinomaisella kemiallisella tilalla' tarkoitetaan vesien kemiallista tilaa, jos siinä ei esiinny mitään liitteessä VIII olevia aineita suurempina pitoisuuksina kuin luonnollisina taustapitoisuuksina.
23. 'Hyvällä kemiallisella tilalla' tarkoitetaan vesien kemiallista tilaa, jos liitteessä VIII olevien aineiden pitoisuudet eivät ylitä liitteessä X olevia ja muussa asiaankuuluvassa yhteisön lainsäädännössä asetettuja ympäristön laatustandardeja ja jos näitä koskevien seurantatulosten perusteella voidaan päätellä, että tällaiset ympäristön laatustandardit eivät ylity tulevaisuudessa.

Hyvä kemiallinen tila on kemiallinen tila, jota edellytetään 4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen pinta- ja pohjavesiä koskevien ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.

24. 'Määrällisellä tilalla' tarkoitetaan ilmaisu pohjavesien pysyvän käytön tasosta, joka johtuu suorasta ja epäsuorasta vedenotosta ja veden luonnollisen uusiutumisenopeuden muutoksista.
25. 'Erinomaisella määrällisellä tilalla' tarkoitetaan pohjaveden määrällistä tilaa, jos vedenotolla ja luonnollisen uusiutumisenopeuden muutoksilla on vähäinen vaikutus pohjavesivarastoon.
26. 'Hyvällä määrällisellä tilalla' tarkoitetaan pohjaveden määrällistä tilaa, jos vedenotto ja luonnollisen uusiutumisenopeuden muutokset ovat pitkällä aikavälillä ympäristön kannalta kestäviä eivätkä johda ekologisen tilan heikkenemiseen maaekosysteemeissä.

Hyvä määrällinen tila on määrällinen tila, jota edellytetään 4 artiklan 1 kohdan b kohdassa säädettyjen pohjavesiä koskevien ympäristötavoitteiden saavutettamiseksi.

27. 'Pilaavilla aineilla' tarkoitetaan niitä aineita tai aineryhmiä, jotka on lueteltu liitteessä VIII.
28. 'Pilaamisella' tarkoitetaan aineiden, värinän, lämmön tai melun päästämistä ihmisen toimesta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään niin, että siitä voi aiheutua haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristön laadulle tai se voi vahingoittaa aineellista omaisuutta tai heikentää tai estää ympäristön virkistyskäyttöä tai ympäristön muuta oikeutettua käyttöä.
29. 'Ympäristötavoitteilla' tarkoitetaan 4 artiklassa asetettuja tavoitteita.

Näitä ympäristötavoitteita pidetään ympäristön laatustandardeina sovellettaessa direktiivin 96/61/EY⁶⁹ 2 artiklan 7 kohtaa ja 10 artiklaa.

---

⁶⁹ EYVL N:o L 257, 10.10.1996, s. 26.

30. 'Ympäristön laatustandardilla' tarkoitetaan sellaista tietyn pilaavan aineen tai pilaavien aineiden ryhmän pitoisuutta vedessä, sedimentissä tai eliöissä, jota ei tulisi ylittää ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi.

Tämän direktiivin soveltamiseksi ympäristön laatustandardit vahvistetaan yhteisön tasolla liitteessä X. Lisäksi jäsenvaltiot vahvistavat ympäristön laatustandardeja juomavedenottoon tarkoitetun veden osalta 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Liitteessä X olevia ympäristön laatustandardeja ja 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjä ympäristön laatustandardeja pidetään ympäristön laatustandardeina myös sovellettaessa direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 7 kohtaa ja 10 artiklaa.

31. 'Juomavedeksi tarkoitettulla vedellä' tarkoitetaan direktiivin 80/778/ETY säännösten soveltamisalaan kuuluvaa vettä.

32. 'Vedenkäytöllä' tarkoitetaan:

- a) pinta- tai pohjaveden ottoa, jakelua ja kulutusta,
- b) pilaavien aineiden päästöjä pintavesiin ja yleisiin viemärlaitoksiin, jotka myöhemmin aiheuttavat päästöjä pintavesiin,
- c) kaikkia muita pinta- tai pohjaveden käyttötarkoituksia, joilla voi mahdollisesti olla merkittävä vaikutus vesien tilaan.

33. 'Kokonaiskustannusten kattamisella' tarkoitetaan sitä, että käyttäjä maksaa hintojen tai maksujen muodossa seuraavat vedenkäyttöön liittyviä palveluja koskevat kustannustekijät:

- käyttö- ja ylläpitokustannukset
- ylläpidon pääomakustannukset
- pääomakustannukset (lyhennykset ja korkokulut) ja
- varaukset tulevia parannuksia ja laajennuksia varten.

34. 'Kotitalouskäytöllä' tarkoitetaan yksittäisen kotitalouden vedenkäyttöä lukuun ottamatta kaupallisesta toiminnasta aiheutuvaa käyttöä.

35. 'Käytön perustasolla' tarkoitetaan yksittäisen henkilön perustarpeitaan varten käyttämän veden määrää. Tämä määrä lasketaan ottaen huomioon ihmisten terveyttä ja hygieniaa varten tarvittava pienin mahdollinen määrä. Kaikissa vaiheissa kotitalouslaitteiden käyttämän veden määrä on laskettava parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella.

3 artikla

Toimenpiteiden yhteensovittaminen valuma-aluepiirissä

1. Jäsenvaltioiden on tunnistettava kansallisella alueellaan olevat yksittäiset valuma-alueet ja jaettava ne yksittäisiin valuma-aluepiireihin tämän direktiivin soveltamiseksi. Pienet valuma-alueet voidaan yhdistää suuriin valuma-alueisiin tai läheisiin pieniin valuma-alueisiin, jotta voidaan muodostaa tarvittaessa yksi valuma-aluepiiri. Jos pohjavedet eivät seuraa tiettyä valuma-aluetta, tällaiset pohjavedet liitetään lähimpään tai soveltuvimpaan valuma-aluepiiriin. Rannikkovedet liitetään lähimpään tai soveltuvimpaan valuma-aluepiiriin.
2. Jäsenvaltiot varmistavat, että luodaan tarkoituksenmukaiset hallinnolliset järjestelyt, mukaan lukien tarkoituksenmukaisten toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen, jotta voidaan varmistaa, että tämän direktiivin sääntöjen soveltamista yhteensovitetaan ja valvotaan jokaisessa valuma-aluepiirissä.
3. Valuma-alueen ollessa useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella kyseiset jäsenvaltioiden on perustettava yhdessä kansainvälinen valuma-aluepiiri. Yhden tai useamman asianosaisen jäsenvaltion pyynnöstä komissio voi toimia riippumattomana sovittelijana tällaisen kansainvälisen valuma-aluepiirin perustamisen helpottamiseksi.

Jäsenvaltiot varmistavat yhdessä, että luodaan tarkoituksenmukaiset hallinnolliset järjestelyt, mukaan lukien tarkoituksenmukaisten toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen, jotta voidaan varmistaa, että tämän direktiivin sääntöjen soveltamista yhteensovitetaan ja valvotaan jokaisessa tällaisessa kansainvälisessä valuma-aluepiirissä.

4. Valuma-alueen ulottuessa yhteisön alueen ulkopuolelle perustetaan kyseessä oleva valuma-alue ja nimetään toimivaltaiset viranomaiset yhdessä kyseessä olevien unionin ulkopuolisten valtioiden kanssa.
5. Jäsenvaltiot voivat nimetä nykyisiä kansallisia tai kansainvälisiä toimielimiä toimivaltaisiksi viranomaisiksi tämän direktiivin soveltamiseksi. Tällaisissa tapauksissa niiden on varmistettava, että näillä toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat valtuudet ja toimivalta tämän direktiivin velvoitteiden noudattamiseksi.
6. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset 31 päivään joulukuuta 1999 mennessä.
7. Jäsenvaltioiden on toimitettava 30 päivään kesäkuuta 2000 mennessä komissiolle luettelo toimivaltaisista viranomaisistaan ja niiden kansainvälisten elinten toimivaltaisista viranomaisista, joiden toimintaan ne osallistuvat. Kustakin toimivaltaisesta viranomaisesta on toimitettava liitteessä I säädetyt tiedot.
8. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot kaikista muutoksista 7 kohdan mukaisesti toimitettuihin tietoihin kolmen kuukauden kuluessa muutoksen voimaantulosta.

4 artikla

Ympäristötavoitteet

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ja otettava käyttöön valuma-alueen hoitosuunnitelmassa tarpeelliseksi katsotut toimenpideohjelmat, jotta voidaan:
  - a. estää pintavesien pilaantuminen ja ekologisen laadun heikkeneminen ja kunnostaa pilaantuneet pintavedet pintavesien hyvän tilan saavuttamiseksi kaikkien pintavesien osalta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010,
  - b. estää pohjaveden laadun heikkeneminen, kunnostaa pilaantuneet pohjavedet ja varmistaa tasapaino pohjaveden oton ja uusiutumisen välillä pohjaveden hyvän tilan saavuttamiseksi kaikkien pohjavesien osalta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010, ja
  - c. noudattaa kaikkia suojeltaviin alueisiin liittyviä standardeja ja tavoitteita viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010, ellei yhteisön, kansallisessa tai paikallisessa lainsäädännössä, joiden mukaisesti yksittäiset suojeltavat alueet on perustettu, muuta säädetä.
2. Jos 4 artiklan 1 kohdan iii alakohdan mukaisesti asetetut tavoitteet eivät ole 4 artiklan 1 kohdan i alakohdan tai 4 artiklan 1 kohdan ii alakohdan mukaisia, 4 artiklan 1 kohdan iii alakohdan mukaisesti asetetuilla tavoitteilla on etusija.
3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa ja b alakohdassa asetettuja määräaikoja voidaan jatkaa tiettyjen vesien osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täytetään:
  - a. luonnon olosuhteet eivät mahdollista veden tilan nopeaa paranemista,
  - b. kaikki 13 artiklassa edellytetyt toimenpiteet vesien saattamiseksi vaadittuun tilaan jatkettuun määräaikaan mennessä on laadittu ja käynnistetty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007, ja
  - c. määräajan jatkamisesta ja sen aiheuttaneista syistä mainitaan erityisesti 16 artiklassa edellytettävässä valuma-alueen hoitosuunnitelmassa.
4. Alhaisempia ympäristötavoitteita kuin 1 kohdan a alakohdassa ja b alakohdassa edellytetyt ympäristötavoitteet voidaan asettaa tietyille vesille rajoitetulla alueella, jos kaikki seuraavat edellytykset täytetään:
  - a. ihmisen toimet ovat vakavasti vaikuttaneet vesiin ja tilan parantaminen on osoittautunut mahdottomaksi tai kohtuuttoman kalliiksi,
  - b. ympäristötavoitteet on asetettu niin, että tilan heikkenemistä ei enää tapahdu, jotta tässä direktiivissä asetettujen tavoitteiden saavuttamista ei vaaranneta muissa samaan valuma-aluepiiriin kuuluvissa vesissä,

- c. alhaisempien tavoitteiden asettaminen ja sen aiheuttaneet syyt on erityisesti mainittu 16 artiklassa edellytettävässä valuma-alueen hoitosuunnitelmassa, ja
- d. tällaiset alhaisemmat tavoitteet on asetettava niin, että yhteisön voimassa olevan ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa ei heikennetä.

5 artikla

Valuma-aluepiirin ominaispiirteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin valuma-aluepiirin ominaispiirteet arvioidaan ja että tämä arviointi tehdään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001. Kyseisten arviointien on sisällettävä:
  - a. selvitys valuma-alueen maatieteellisistä ja geologisista ominaispiirteistä,
  - b. arviointi valuma-aluepiirin hydrografisista ominaispiirteistä,
  - c. arviointi valuma-aluepiirin demografisista ominaispiirteistä, ja
  - d. arviointi valuma-aluepiirin maankäytöstä ja taloudellisesta toiminnasta.

Jotta käytettävissä olevien tietojen mahdollisimman laaja käyttö varmistetaan ja vältetään päällekkäisyyksiä tietojen keräämisessä, on varmistettava tilastoviranomaisten yhteistyö jäsenvaltioissa ja yhteisön tasolla.

2. Komission on annettava liitteessä II olevat tekniset ohjeet arviointia varten viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999 25 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyseiset tekniset ohjeet korvaavat nykyisen liitteen II.
3. Arvioinnit on tarkistettava ja tarvittaessa saatettava ajantasalle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 ja sen jälkeen joka kuudes vuosi.

6 artikla

Tutkimus ihmisen toiminnan aiheuttamista ympäristövaikutuksista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kussakin valuma-aluepiirissä tehdään tutkimus ihmisen toiminnan vaikutuksista pinta- ja pohjavesien tilaan ja että nämä tutkimukset tehdään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001. Kyseisten tutkimusten on sisällettävä:
  - a. pistekuormituksen aiheuttamaa pilaantumista koskevat arviot,
  - b. hajakuormituksen aiheuttamaa pilaantumista koskevat arviot,
  - c. vedenottoa koskevat arviot, ja
  - d. arviointi muista antropogeenisistä vaikutuksista veden tilaan.

2. Komission on annettava liitteessä III tarkoitetut tekniset ohjeet tutkimusta varten viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999 25 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyseiset tekniset ohjeet korvaavat nykyisen liitteen III.
3. Tutkimus on saatettava ajantasalle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 ja sen jälkeen joka kuudes vuosi.

7 artikla

Taloudellinen arviointi valuma-aluepiirin vedenkäytöstä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kussakin valuma-aluepiirissä tehdään vedenkäyttöä koskeva taloudellinen arviointi muun muassa jotta saadaan perustiedot 12 artiklan täytäntöönpanoa varten ja että nämä arvioinnit tehdään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001. Kyseisten arviointien on sisällettävä:
  - a. makean veden otto ja jakelu,
  - b. jäteveden kerääminen ja jätevesipäästöt,
  - c. edellä 1 kohdan a alakohtaan ja b alakohtaan liittyvät määrät, hinnat ja kustannukset (mukaan lukien ympäristöön ja raaka-ainevaroihin liittyvät kustannukset ja hyödyt),
  - d. edellä 1 kohdan a alakohdan, b alakohdan ja c alakohdan mukaisesti kerättyjen tietojen erittely taloudellisten toimintojen eri alojen mukaisesti, jotka on jaettu vähintään kotitalouksiin, teollisuuteen ja maatalouteen,
  - e. veden tarjontaa ja kysyntää koskevat pitkän aikavälin ennusteet,
  - f. arvio julkisen ja yksityisen alan tekemistä perusrakennelainvestoinneista, ja
  - g. edellä 1 kohdan a - f alakohdan mukaisesti kerättyihin tietoihin liittyvät historialliset suuntaukset, mukaan lukien asiaankuuluvat kausikohtaiset tiedot, ja ennusteet useiden hinta- ja investointisuunnitelmien mukaisesti, joissa katetaan ainakin edelliset kuusi vuotta sekä suunnitelmien osalta seuraavat kaksitoista vuotta.
2. Komission on annettava liitteessä II tarkoitetut tekniset ohjeet arviointia varten viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999 25 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyseiset tekniset ohjeet korvaavat nykyisen liitteen II.
3. Taloudelliset arvioinnit on saatettava ajantasalle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 ja sen jälkeen joka kuudes vuosi.

8 artikla

Juomavedenottoon tarkoitetut vedet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikissa valuma-aluepiireissä tunnistetaan kaikki ne merkittävät vedet, joita käytetään ihmisen käyttöön tarkoitetun veden ottoon tai joita voidaan tulevaisuudessa käyttää tällaisen veden ottoon.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ympäristön laatustandardeja asetetaan kaikille 1 kohdan mukaisesti tunnistetuille vesille, jotta voidaan varmistaa, että tulevan vedenkäsittelyohjelman tuloksena ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti saatava vesi täyttää direktiivin 80/778/ETY vaatimukset.

9 artikla

Suojeltavien alueiden rekisteri

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikista niistä valuma-aluepiireihin kuuluvista alueista laaditaan rekisteri, jotka on nimetty erityisen yhteisön, kansallisen tai paikallisen lainsäädännön mukaisesti erityistä suojelua vaativiksi alueiksi pinta- ja pohjavesien suojelemiseksi tai elinympäristöjen ja lajien säilyttämiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä rekisteri laaditaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001.
2. Rekisterin on sisällettävä kaikki 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyt liitteessä IV luetellut suojeltavat alueet.
3. Suojeltavia alueita koskevat rekisterit on tarkistettava säännöllisesti ja ne on pidettävä ajan tasalla.

10 artikla

Pintaveden ja pohjaveden laadun seuranta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien pinta- ja pohjavesien tilan seuraamiseksi laaditaan ohjelmia, jotta voidaan laatia yhdenmukainen ja kattava selvitys vesien tilasta kussakin valuma-aluepiirissä. Pintavesien osalta tällaisiin ohjelmiin on sisällyttävä ekologisen ja kemiallisen tilan seuranta. Pohjavesien osalta tällaisiin ohjelmiin on sisällyttävä kemiallisen ja määrällisen tilan seuranta. Nämä ohjelmat on käynnistettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001. Seurantaan on sisällyttävä liitteessä V luetellut osatekijät.
2. Komission on annettava liitteessä V olevat tätä koskevat tekniset ohjeet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999 25 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyseiset tekniset ohjeet korvaavat nykyisen liitteen V.

11 artikla

Suojeltavien alueiden seuranta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden suojeltavien alueiden tilan seuraamiseksi laaditaan ohjelmia kussakin valuma-aluepiirissä. Nämä ohjelmat on käynnistettävä suojeltavien alueiden perustamista koskevan yhteisön, kansallisen tai paikallisen lainsäädännön aikataulujen mukaisesti. Jos sellaista aikataulua, jossa käynnistämispäivä vahvistetaan viimeistään 1 päiväksi tammikuuta 2002, ei ole, seurantaohjelma on käynnistettävä viimeistään mainittuna päivänä.
2. Tätä tarkoitusta varten käytetään teknisiä ohjeita, jotka sisältyvät siihen yhteisön, kansalliseen tai paikalliseen lainsäädäntöön, jonka mukaisesti yksittäiset suojeltavat alueet on perustettu. Jos tällaisia seuranta koskevia teknisiä ohjeita ei ole, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkoituksenmukaiset tekniset ohjeet laaditaan.

12 artikla

Vedenkäytöstä perittävät maksut

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään vuonna 2010 varmistettava, että vedenkäyttöä varten tarvittavien palvelujen kustannukset katetaan kokonaiskustannusten kattamista koskevan periaatteen mukaisesti kaikkialla ja kaikilla talouden aloilla, jotka jaetaan ainakin kotitalouksiin, teollisuuteen ja maatalouteen.
2. Komission on 7 artiklassa ja liitteessä II edellytetyn ympäristö- ja raaka-ainekustannuksia ja -hyötyjä koskevien laskentamenetelmien arvioinnin mukaisesti tarvittaessa annettava ehdotuksia sen varmistamiseksi, että sellaiset raaka-aine- ja ympäristökustannukset, joita 1 kohta ei kata, heijastuvat vedenkäytön hinnassa.
3. Perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan soveltamista rajoittamatta, jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksia tämän artiklan säännöksiin seuraavista syistä:
  - a. kotitalouskäyttöön tarkoitetun vedenkäytön perustason mahdollistamiseksi kohtuullisella hinnalla,
  - b. sellaisten merkittävien perusrakennehankkeiden pääomakustannusten tukemisen mahdollistamiseksi, joita yhteisö rahoittaa perustamissopimuksen 130 a - 130 c artiklan perusteella ja jotka on suunniteltu edistämään tämän direktiivin 4 artiklan mukaisesti asetettujen ympäristötavoitteiden saavuttamista, ja
  - c. erityisen maantieteellisen tai ilmastollisen tilanteen huomioon ottamiseksi alueella, joka on oikeutettu tukeen rakennerahastojen tavoitteiden 1, 5b, 6 nojalla.

Poikkeukset on selvitettävä yksityiskohtaisesti 16 artiklassa edellytettävissä valuma-alueen hoitosuunnitelmissa, ja yksityiskohtainen selvitys on toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluttua poikkeusten voimaantulosta.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava aikataulut tämän artiklan säännösten soveltamiseksi kokonaan. Yksityiskohtaiset tiedot näistä aikatauluista on liitettävä 16 artiklassa edellytettäviin valuma-alueen hoitosuunnitelmiin.

13 artikla

Toimenpideohjelma

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kullekin valuma-aluepiirille laaditaan toimenpideohjelma, joka on suunniteltu 4 artiklan mukaisesti asetettujen ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi. Toimenpideohjelma on osa valuma-alueen hoitosuunnitelmaa 16 artiklan mukaisesti.
2. Toimenpideohjelmaan kuuluu perustoimenpiteitä ja tarvittaessa 4 kohdan mukaisia täydentäviä toimenpiteitä.
3. Perustoimenpiteet ovat toimenpideohjelman pakollisia osia. Ne koostuvat:
  - a. niistä toimenpiteistä, joita edellytetään vesiensuojelua koskevan yhteisön, kansallisen tai paikallisen lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien liitteessä VI olevassa A osassa luetellussa yhteisön lainsäädännössä edellytetyt toimenpiteet ja erityisesti neuvoston direktiivin 96/61/EY säännösten täysimääräisen soveltamisen edellyttämät toimenpiteet mainitun direktiivin liitteessä I olevien teollisuudenalojen ja toimintojen osalta;

pilaavien aineiden päästöt kattavien perustoimenpiteiden osalta sovelletaan yhdistettyä lähestymistapaa, jossa käytetään pilaantumisen ehkäisemistä sen lähteellä asettamalla päästöraja-arvoja ja ympäristön laatustandardeja;
  - b. edellä 12 artiklassa edellytettyjen vedenkäytöstä perittävien maksujen toteuttamisen edellyttämistä toimenpiteistä;
  - c. juomavedenottoon tarkoitetuille vesille 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti asetettujen ympäristön laatutavoitteiden saavuttamisen edellyttämistä toimenpiteistä 4 artiklan 1 kohdassa asetettujen määräaikojen mukaisesti;
  - d. kaikkia niitä vesiä, joiden kemiallinen tila on hyvän tilan alapuolella, koskevista seuraavista toimenpiteistä:
    - i) veden saastumisen laajuuden ja luonteen tehokkaammasta seurannasta,
    - ii) pilaantumisen lähteen selvittämisestä, ja
    - iii) asiaankuuluvien lupien ja päästölupien välittömästä tarkistamisesta ja sitä seuraavista riskien tasoon perustuvista toimista;
  - e. makean pintaveden ja pohjaveden oton valvonnasta, mukaan lukien vedenottoamoina koskeva rekisteri, ja ennalta myönnetyn vedenottoluvan edellyttämisestä sellaisilla alueilla, joilla kyseinen jäsenvaltio on osoittanut ja

ilmoittanut siitä komissiolle, että vedenotolla ei ole merkittävää vaikutusta veden laatuun ja että vedenoton kokonaistaso muodostaa ainoastaan pienen osan käytettävissä olevista varoista;

- f. ennalta myönnettävän hyväksynnän edellyttämisestä kaikilta sellaisilta toiminnoilta, joilla on mahdollisesti kielteinen vaikutus veden laatuun, jollei tällaisesta ennalta myönnettävästä luvasta ole muuten säädetty muussa yhteisön lainsäädännössä; ja
  - g. liitteessä VIII lueteltujen aineiden suoran pohjaveteen päästämisen kieltämisestä.
4. Täydentävät toimenpiteet ovat toimenpiteitä, jotka on suunniteltu ja toteutettu perustoimenpiteiden lisäksi 4 artiklan mukaisesti asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Toimenpideohjelmaan liitetään kaikki täydentävät toimenpiteet, joita pidetään tarpeellisina näiden tavoitteiden saavuttamiseksi, erityisesti kestävä vedenkulutuksen kannalta. Liitteessä VI olevassa B osassa on alustava luettelo mahdollisista täydentävistä toimenpiteistä.
5. Toimenpideohjelmat on laadittava kullekin valuma-aluepiirille viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004, ja kaikkien toimenpiteiden on oltava käynnissä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007.
6. Ohjelmat on tarkistettava ja tarvittaessa ajantasaistettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 ja sen jälkeen joka kuudes vuosi. Ajantasaistetun ohjelman mukaisesti laaditut uudet tai muutetut toimenpiteet on käynnistettävä kolmen vuoden kuluttua niiden laatimisesta.

14 artikla

Siirtymäajan toimenpiteet pilaantumisen estämiseksi

1. Jos 10 artiklan mukaisesti laaditun seurantaohjelman avulla tunnistetaan vesiä, joiden kemiallinen tila on pudonnut hyvän tilan alapuolelle 13 artiklan mukaisen toimenpideohjelman viimeisimmän tarkistuksen laatimisen jälkeen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiaan liittyvän uhan suuruuden mukaisesti seuraavat siirtymäajan täydentävät toimenpiteet toteutetaan niin pian kuin mahdollista ennen seuraavaa toimenpideohjelman tarkistusta:
- a. veden saastumisen laajuuden ja luonteen tehokkaampi seuranta,
  - b. pilaantumisen lähteen selvittäminen,
  - c. kaikkien asiaankuuluvien lupien ja päästölupien välitön tarkistaminen, ja
  - d. toteutettavien lisätoimenpiteiden tunnistaminen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkoituksenmukaiset toimenpiteet toteutetaan osapuolten kuulemiseksi näistä siirtymäajan lisätoimenpiteistä, mutta niiden ei pitäisi tarpeettomasti viivästyttää toimenpiteiden toteuttamista.

15 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten toimivallan ulkopuolelle jäävät asiat

Jos toimivaltainen viranomainen tunnistaa asian, jolla on vaikutusta sen toimivaltaan kuuluvien vesien hoitoon, mutta joka ei kuulu sen toimivaltaan, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta jäsenvaltiolle ja komissiolle ja se voi antaa suosituksia asian ratkaisemiseksi. Mahdollisia syitä tällaisten asioiden tunnistamiseksi ovat seuraavat tekijät:

- a. ongelman syy on valuma-aluepiirin ulkopuolella,
- b. asiaa voidaan käsitellä ainoastaan kansallisen tai yhteisön tason toimenpiteiden tai lainsäädännön avulla, tai
- c. muihin politiikan alueisiin liittyvät kysymykset, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen toimivallan ulkopuolella.

16 artikla

Valuma-alueen hoitosuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kussakin valuma-aluepiirissä laaditaan valuma-alueen hoitosuunnitelma, joka kattaa koko valuma-aluepiirin. Valuma-alueen hoitosuunnitelmaan on sisällyttävä liitteessä VII yksityiskohtaisesti kuvatut tiedot.
2. Valuma-alueen hoitosuunnitelmat on julkaistava 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä.
3. Valuma-alueen hoitosuunnitelmat on tarkistettava ja ajantasaistettava 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä ja sen jälkeen joka kuudes vuosi.

17 artikla

Kansalaisille tiedottaminen ja kansalaisten kuuleminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kussakin valuma-aluepiirissä kukin valuma-alueen hoitosuunnitelman luonnos julkaistaan ja on saatavilla vähintään vuotta ennen sen ajanjakson alkua, jota suunnitelma koskee. Pyynnöstä saatavilla on oltava tausta-asiakirjat ja valuma-alueen hoitosuunnitelman luonnoksen laatimisessa käytetyt tiedot.
2. Niillä, joita asia koskee, on oltava vähintään kuusi kuukautta aikaa toimittaa kirjallisia huomioita kyseisistä asiakirjoista.
3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovelletaan myös ajantasaistettuihin valuma-alueen suunnitelmiin.

18 artikla

Suunnittelu valuma-alueen osien, alojen, asioiden tai vesityypin mukaan

1. Valuma-alueen hoitosuunnitelmia voidaan täydentää tuottamalla yksityiskohtaisempia ohjelmia ja hoitosuunnitelmia vesienhoidon erityisnäkökohtien käsittelemiseksi, mukaan lukien:
  - a. ohjelmat ja hoitosuunnitelmat, jotka käsittelevät tiettyjä valuma-alueen osia valuma-aluepiirissä,
  - b. ohjelmat ja hoitosuunnitelmat, jotka käsittelevät tiettyjä taloudenaloja,
  - c. ohjelmat ja hoitosuunnitelmat, joissa käsitellään tiettyjä vesiasioita, ja
  - d. ohjelmat ja hoitosuunnitelmat, joissa käsitellään tiettyjä vesityyppejä tai ekosysteemejä.

Tällaiset toiminnot on mainittava valuma-alueen hoitosuunnitelmassa.

2. Minkään edellä mainitun toimen toteuttaminen ei vapauta jäsenvaltioita mistään muusta tämän direktiivin velvoitteesta.

19 artikla

Satunnaispäästöistä aiheutuva pilaantuminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava yhteistyössä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, että toimia toteutetaan satunnaispäästöistä aiheutuvien pilaantumistapahtumien vaikutusten ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi, mukaan lukien kaikki neuvoston direktiivissä 82/501/ETY⁷⁰ säädetyt toimet. Näiden toimenpiteiden on erityisesti katettava tulvista, sammutustuotteista taikka varastoissa tai laitoksissa tapahtuvien tulipalojen sivutuotteista ja niiden kuljetuksen tai varastoinnin aikana tapahtuvien pilaavien aineiden valumisesta aiheutuvien satunnaispäästöjen uhka. Tarvittaessa toimenpiteisiin on sisällytettävä:

- a. mahdollisten satunnaispäästöistä aiheutuvien pilaantumistapahtumien vaarojen ja uhkien arviointi,
- b. ehkäisevät toimenpiteet,
- c. valmistelevat toimenpiteet hätätilanteissa toimimista varten, mukaan lukien menettelyt nopeasta pilaantumistapahtumien tiedottamisesta alajuoksun viranomaisille ja muille kiinnostuneille osapuolille, mukaan lukien vedenottamot, ja
- d. pilaantumistapahtumien vaikutuksen alaisten pinta- tai pohjavesien kunnostamiseen liittyvät toimenpiteet.

---

⁷⁰ EYVL N:o L 230, 5.8.1982, s. 1.

20 artikla

Kertomusten laatiminen ja tietojenvaihto

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava jäljempänä mainittujen ohjelmien jäljennökset komissiolle ja Euroopan ympäristökeskukselle kolmen kuukauden kuluessa ohjelmien julkaisemisesta:
  - a. kaikki kansallisen alueensa kattavat ja 16 artiklan mukaisesti julkaistut valuma-alueen hoitosuunnitelmat,
  - b. kaikki kansallisen alueen kattavat ja 17 artiklan mukaisesti julkaistut valuma-alueen hoitosuunnitelmien luonnokset, ja
  - c. edellä 18 artiklan ehdot kattavat merkittävät ohjelmat ja suunnitelmat.
  - d. kansainvälisten valuma-aluepiirien osalta ainakin se osa valuma-alueen hoitosuunnitelmasta, joka kattaa yhteisön alueen.

21 artikla

Komission strategiat vesien pilaantumisen estämiseksi

1. Komissio voi laatia vesien pilaantumisen estämistä koskevia strategioita pilaaville aineille tai niiden ryhmille, mukaan lukien kaikki satunnaisista tapahtumista johtuva pilaantuminen.
2. Tällaiset strategiat voidaan laatia seuraavien aloitteiden seurauksena:
  - a. jäsenvaltioiden tai 15 artiklan mukaisesti toimivien toimivaltaisten viranomaisten antamat suositukset,
  - b. Euroopan ympäristökeskuksen antamat suositukset,
  - c. sellaisten kansainvälisten järjestöjen ja yleissopimusten suositukset, joiden sopimuspuolena yhteisö tai sen jäsenvaltiot ovat,
  - d. neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93⁷¹ mukaisesti tehdyt riskien arvioinnit,
  - e. yhteisön tutkimusohjelmien perusteella annetut suositukset, tai
  - f. muut komission tietoon tulleet huolenilmaisut.
3. Strategioissa on käsiteltävä vedelle aiheutuvan uhan luonnetta ja otettava huomioon kaikki mahdolliset vaikutukset ilmaan ja maaperään. Niihin voi sisältyä mihin tahansa seuraavista toimenpideluokista kuuluvia suosituksia:

---

⁷¹ EYVL N:o L 84, 5.4.1993, s. 1.

- a. aineiden tai aineryhmien huomioon ottaminen asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisessa riskien arviointimenettelyssä, ellei niitä vielä ole otettu huomioon,
  - b. aineiden tai aineryhmien sisällyttäminen tämän direktiivin liitteeseen VIII ja direktiivin 96/61/EY liitteeseen III, ellei niitä ole jo sisällytetty mainittuun direktiiviin,
  - c. perusteet ensisijaisten aineiden tai aineryhmien valitsemiselle sen riskin tutkimista varten, joka niistä aiheutuu vesiympäristölle ja erityisen vesiympäristöön joutuvien päästöjen valvontaa koskevan yhteisön strategian kehittämisen tarkoituksenmukaisuus. Liitteessä IX on luettelo näistä perusteista,
  - d. jäljempänä olevan 21 artiklan 4 kohdan mukaisten yhteisön ympäristön laatustandardien hyväksyminen,
  - e. direktiivin 96/61/EY 18 artiklan mukaisten yhteisön päästöraja-arvojen hyväksyminen,
  - f. neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁷² ja neuvoston direktiivin [ ]⁷³ mukaisesti annettujen lupien tarkistaminen,
  - g. neuvoston direktiivin 76/769/ETY⁷⁴ mukaisten toimenpiteiden hyväksyminen, tai
  - h. muiden asianmukaisten toimenpiteiden hyväksyminen kansallisella tai yhteisön tasolla.
4. Jos komission strategiassa suositellaan ympäristölaatustandardien hyväksymistä vedessä, sedimentissä tai eliöissä olevien tiettyjen pilaavien aineiden osalta, komissio ehdottaa asianmukaisia toimenpiteitä.

22 artikla

Komission kertomus

1. Komissio julkaisee tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 ja sen jälkeen joka kuudes vuosi.
2. Kertomukseen on sisällytettävä ainakin seuraavat asiat:
  - a. selvitys direktiivin täytäntöönpanossa tapahtuneesta kehityksestä,
  - b. selvitys pinta- ja pohjaveden tilasta yhteisössä,

⁷² EYVL N:o L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁷³ EYVL-viitettä ei vielä saatavilla.

⁷⁴ EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 201.

- c. vertaileva tutkimus 20 artiklan mukaisesti toimitetuista valuma-alueen hoitosuunnitelmista, mukaan lukien seuraavien suunnitelmien parantamista koskevat suositukset,
- d. vastaus kuhunkin toimivaltaisten viranomaisten 15 artiklan mukaisesti komissiolle antamaan suositukseen, ja
- e. edellä 21 artiklan mukaisesti laadittujen strategioiden tiivistelmä.

23 artikla

Suunnitelmat tuleviksi yhteisön toimenpiteiksi

1. Komissio esittää 25 artiklassa tarkoitetulle komitealle vuosittain alustavan suunnitelman toimenpiteistä, joilla on vaikutusta vesilainsäädäntöön ja joista se aikoo tehdä ehdotuksen lähitulevaisuudessa, mukaan lukien 21 artiklan mukaisesti laadittujen strategioiden pohjalta tehtävät ehdotukset. Komissio tekee ensimmäisen tällaisen esittelyn viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999.
2. Komissio tarkistaa tämän direktiivin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 ja ehdottaa siihen tarvittavia muutoksia.

24 artikla

Direktiivin muutokset

1. Liitteet I, II, III, V, VIII ja IX voidaan mukauttaa tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen 25 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.
2. Tietojen siirtämiseksi ja käsittelemiseksi, mukaan lukien tilastot ja kartografiset tiedot, 1 kohdan soveltamiseksi tarvittavia teknisiä lomakkeita voidaan hyväksyä 25 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

25 artikla

Komitean perustaminen

Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtaja on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimista, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun asia on tullut esille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

26 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan seuraava yhteisön lainsäädäntö 31 päivästä joulukuuta 2007 alkaen:
  - a. direktiivi 75/440/ETY,
  - b. päätös 77/795/ETY,
  - c. direktiivi 78/659/ETY,
  - d. direktiivi 79/869/ETY,
  - e. direktiivi 79/923/ETY, ja
  - f. direktiivi 80/68/ETY.

27 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään joulukuuta 1999 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden hyväksymissä toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

28 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, joka koskee tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyjen kansallisten säännösten rikkomista, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä seuraamuksia sovelletaan. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeassa suhteessa säännösten rikkomiseen ja varoittavia.

29 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen kun se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

30 artikla

Ne, joille direktiivi on osoitettu

1. Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä,

Neuvoston puolesta

puheenjohtaja

Liite I

Toimivaltaisia viranomaisia koskevan luettelon edellyttämät tiedot

1. Edellä 3 artiklan 7 kohdan säännösten mukaisesti jäsenvaltioiden on toimitettava jäljempänä mainitut tiedot kaikista toimivaltaisista viranomaisistaan kussakin valuma-aluepiirissään ja kansainvälisessä valuma-aluepiirissä, jonka toimintaan se osallistuu.
  - i. Toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite: 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun viranomaisen virallinen nimi ja osoite.
  - ii. Yhteyshenkilö nimi ja asema: sen viranomaisen edustajan nimi ja virallinen asema, jolle kaikki yhteydenotot osoitetaan.
  - iii. Valuma-aluepiirin maantieteellinen alue: valuma-alueella olevien suurimpien jokien nimet sekä valuma-aluepiirin maa- ja merirajojen sijainnin yksityiskohtainen kuvaus. Näiden tietojen olisi oltava niin pitkälle kuin mahdollista käytettävissä liitettäväksi maantieteellisiin tietojärjestelmiin (Geographic Information System GIS ja/tai Geographic Information System of the Commission GISCO).
  - iv. Toimivaltaisen viranomaisen oikeudellinen asema: toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisen aseman kuvaus ja tarvittaessa tiivistelmä tai jäljennös laista, perustamissopimuksesta tai vastaavasta oikeudellisesta asiakirjasta.
  - v. Vastuut: kuvaus kunkin toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisista ja hallinnollisista vastuista ja asemasta kussakin valuma-aluepiirissä.
  - vi. Jäsenyys: jos toimivaltainen viranomainen toimii muita toimivaltaisia viranomaisia yhteensovittavana toimielimenä, edellytetään näitä toimielimiä koskevaa luetteloa sekä tiivistelmää luoduista institutionaalisista suhteista tämän direktiivin edellyttämien toimenpiteiden oikeudellisesti sitovalla tavalla tapahtuvan yhteensovittamisen varmistamiseksi.
  - vii. Kansainväliset suhteet: jos valuma-aluepiiri kattaa useamman kuin yhden jäsenvaltion alueen tai siihen kuuluu unionin ulkopuolisia valtioita, edellytetään tiivistelmää luoduista institutionaalisista suhteista tämän direktiivin edellyttämien toimenpiteiden oikeudellisesti sitovalla tavalla tapahtuvan yhteensovittamisen varmistamiseksi.

Liite II

Selvitys valuma-aluepiirin ominaispiirteistä

1. Teknisissä ohjeissa on määriteltävä menetelmät 5 artiklan 1 kohdassa lueteltujen valuma-aluepiirin ominaispiirteiden selvitystä ja 7 artiklan 1 kohdassa edellytettyä vedenkäytön taloudellista arviointia varten.
2. Teknisiin ohjeisiin on sisällyttävä myös yhteinen muoto valuma-aluepiirin ominaispiirteitä koskevan analyysin ja vedenkäytön taloudellisen arvioinnin esittelyä varten sekä yhteiset säännöt siitä tietojen määrästä, joka on liitettävä osana valuma-alueen hoitosuunnitelmaa edellytettävään tiivistelmään.

Tietojen olisi oltava niin pitkälle kuin mahdollista käytettävissä liitettäväksi maantieteellisiin tietojärjestelmiin (Geographic Information System GIS ja/tai Geographic Information System of the Commission GISCO).

Toimivaltaisten viranomaisten harjoittama tietojen kerääminen on yhteensovittettava jäsenvaltioiden tilastoista vastaavien viranomaisten kanssa tilastoja koskevan yhteisön lainsäädännön ja erityisesti 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen N:o 2223/96⁷⁵ ja 18 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen N:o 58/97⁷⁶ mukaisesti.

---

⁷⁵ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁷⁶ EYVL L 14, 17.1.1997, s. 1.

Liite III

Ihmisen toiminnan ympäristövaikutuksia koskeva tutkimus

1. Teknisiin ohjeisiin on sisällyttävä myös yhteinen muoto ihmisen toiminnan ympäristövaikutuksia koskevan tutkimuksen esittelyä varten sekä yhteiset säännöt siitä tietojen määrästä, joka on liitettävä osana valuma-alueen hoitosuunnitelmaa edellytettävään tiivistelmään.

Toimivaltaisten viranomaisten harjoittama tietojen kerääminen on yhteensovitettava jäsenvaltioiden tilastoista vastaavien viranomaisten kanssa tilastoja koskevan yhteisön lainsäädännön ja erityisesti 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen N:o 2223/96⁷⁷ ja 18 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen N:o 58/97⁷⁸ mukaisesti.

Jos teknisissä ohjeissa mainitaan useampi kuin yksi menetelmä, on varmistettava, että tällaiset menetelmät ovat tulosten osalta vertailukelpoisia.

2. Teknisissä ohjeissa on määriteltävä menetelmiä, joiden avulla voidaan arvioida liitteessä VIII olevien aineiden pistekuormituksen aiheuttaman pilaantumisen laajuus ja sijainti ja ohjeiden on perustuttava tietoihin, jotka on kerätty muun muassa seuraavien direktiivien mukaisesti, mutta niihin voi liittyä lisävaatimuksia:

- i. ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun direktiivin (96/61/EY)⁷⁹ 9 ja 15 artikla,
- ii. tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annetun direktiivin (76/464/ETY)⁸⁰ 11 artikla, ja
- iii. yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin (91/271/ETY)⁸¹ 15 ja 17 artikla.

3. Teknisissä ohjeissa on määriteltävä menetelmiä liitteessä VIII olevien aineiden hajakuormituksen aiheuttaman pilaantumisen laajuuden ja sijainnin arvioimiseksi.

4. Teknisissä ohjeissa on määriteltävä menetelmiä niiden yksittäisten vesien tunnistamiseksi, jotka ovat alttiita edellä 2 ja 3 kohdassa esitetyn piste- ja hajakuormituksen aiheuttamalle pilaantumiselle.

⁷⁷ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁷⁸ EYVL L 14, 17.1.1997, s. 1.

⁷⁹ EYVL N:o L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁸⁰ EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23.

⁸¹ EYVL N:o L 135, 21.5.1991, s. 40.

5. Teknisissä ohjeissa on määriteltävä menetelmiä seuraavien osatekijöiden määrän arvioimiseksi:
  - i. makean veden otto,
  - ii. vedenotto maatalouden käyttöä varten,
  - iii. vedenotto teollisuuden käyttöä varten, ja
  - iv. muu vedenotto.

6. Teknisissä ohjeissa on määriteltävä menetelmiä vedenoton arvioimiseksi:
  - i. vuosittainen kokonaiskysyntä,
  - ii. kysynnän kausivaihtelut, ja
  - iii. vedenkäytön tehokkuus.

Liite IV

Suojeltavat alueet

1. Edellä 9 artiklassa edellytettävien suojeltavien alueita koskevaan rekisteriin on liitettävä vesiensuojelun kannalta soveltuvin osin vähintään seuraavat suojeltavien alueiden tyypit:
  - i. edellä 8 artiklan mukaisesti juomavedeksi tarkoitettun veden ottoon nimetyt alueet,
  - ii. taloudellisesti merkittävien vedessä elävien lajien suojeluun nimetyt alueet,
  - iii. virkistyskäyttöön suunnitellut vesistöt, mukaan lukien uimavesien laadusta annetun direktiivin (76/160/ETY)⁸² uimavesiksi nimetyt alueet,
  - iv. ravinneherkät alueet, mukaan lukien vesien suojelemiseksi maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun direktiivin (91/676/ETY)⁸³ mukaisesti pilaantumisherkiksi vyöhykkeiksi nimetyt alueet ja yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin (91/271/ETY)⁸⁴ mukaisesti haavoittumiselle alttiiksi alueiksi nimetyt alueet, ja
  - v. sellaiset elinympäristöjen tai lajien suojeluun nimetyt alueet, joilla veden tilan ylläpito tai parantaminen ovat tärkeitä tekijöitä elinympäristöjen tai lajien suojelun kannalta, mukaan lukien luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin (92/43/ETY)⁸⁵ ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin (79/409/ETY)⁸⁶ mukaisesti asiaankuuluviksi Natura 2000 -alueiksi nimetyt alueet.
2. Osana valuma-alueen hoitosuunnitelmaa edellytettävään rekisteriä koskevaan tiivistelmään on liitettävä karttoja, joihin on merkitty kunkin suojeltavan alueen sijainti, ja kuvaus siitä yhteisön, kansallisesta tai paikallisesta lainsäädännöstä, jonka mukaisesti alueet on nimetty. Edellä 8 artiklan mukaisesti nimettyjen vesistöjen osalta tiivistelmään on liitettävä yksityiskohtaiset tiedot käyttöön otetuista ympäristön laatustandardeista ja odotettavissa olevasta hoitosuunnitelmasta.

---

⁸² EYVL N:o L 31, 5.2.1976, s. 1.

⁸³ EYVL N:o L 375, 31.12.1991, s. 1.

⁸⁴ EYVL N:o L 135, 21.5.1991, s. 40.

⁸⁵ EYVL N:o L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁸⁶ EYVL N:o L 103, 25.4.1979, s. 1.

Liite V

Pinta- ja pohjaveden tilan seuranta

Pintavedet

1. Pintavesien ekologisen tilan seuranta koskevissa teknisissä ohjeissa on määriteltävä menetelmät seuraavia tarkoituksia varten:
  - i. kaikkien merkittävien pintavesien seuranta ja kaikkien muiden pintavesien edustava seuranta,
  - ii. vesien fysikaalis-kemiallisten, biologisten ja fysikaalisten ominaispiirteiden seuranta, mukaan lukien määrälliset näkökohdat ja ottaen huomioon jaksottaisten ja pitkän aikavälin luonnollisten vaihteluiden kaltaiset dynaamiset tekijät, niin, että suurin merkitys on biologisilla ominaispiirteillä,
  - iii. seurantatulosten esittäminen yhteisessä muodossa tai yhteisen mallin mukaisesti, joka perustuu poikkeaman tasoon luonnollisesta ekologisesta tilasta tai keinotekoisien vesien osalta poikkeaman tasoon suurimmasta mahdollisesta ekologisesta potentiaalista, ja
  - iv. viiden luokan käyttäminen ekologisen tilan esittämiseen, joista kaksi parasta luokkaa ovat erinomainen ekologinen tila ja hyvä ekologinen tila.
2. Pintavesien kemiallisen tilan seuranta koskevissa ohjeissa on määriteltävä menetelmät seuraavia tarkoituksia varten:
  - i. kaikkien niiden pintavesien seuranta, jotka on liitteessä III olevan 4 kohdan mukaisesti tunnistettu alttiiksi liitteessä VIII olevien aineiden aiheuttamalle piste- tai hajakuormitukselle,
  - ii. viiden luokan käyttäminen kemiallisen tilan esittämiseen. Kaksi parasta luokkaa ovat erinomainen kemiallinen tila ja hyvä kemiallinen tila.

Pohjavedet

3. Pohjavesien määrällisen tilan seuranta koskevissa teknisissä ohjeissa on määriteltävä menetelmät seuraavia tarkoituksia varten:
  - i. kaikkien vedenottoon käytettävien pohjavesien seuranta ja muiden pohjavesien edustava seuranta,
  - ii. pohjaveden määrän seuranta, myös dynaamiset tekijät, kuten kausivaihtelut, pitkän aikavälin luonnolliset vaihtelut, vedenoton määrä (mukaan lukien epäsuora vedenotto) ja uusiutumisen nopeus,
  - iii. pohjaveden ominaispiirteissä tapahtuvien muutosten pintavesiin ja maaekosysteemeihin kohdistuvien vaikutusten seuranta, ja

- iv. pohjaveden määrällisen tilan, mukaan lukien luonnolliset olosuhteet, kuvaamista koskevien indikaattoreiden valinta hyvän määrällisen tilan tunnistamiseksi.
4. Pohjavesien kemiallisen tilan seuranta koskevilla teknisillä ohjeilla on määriteltävä menetelmät seuraavia tarkoituksia varten:
- i. kaikkien sellaisten liitteessä III olevan 4 kohdan mukaisesti tunnistettujen pohjavesien seuranta, jotka ovat alttiita liitteessä VIII olevien aineiden aiheuttamalle piste- tai hajakuormitukselle,
  - ii. veden syvyyteen perustuva seuranta, ja
  - iii. pohjaveden laadullisen tilan, mukaan lukien luonnolliset olosuhteet, kuvaamista koskevien indikaattoreiden valinta hyvän laadullisen tilan tunnistamiseksi.
5. Kunkin yksittäisen pohjaveden yleistilan on perustuttava alhaisempaan edellä 3 ja 4 kohdan mukaisista kahdesta arvioinnista.

Pinta- ja pohjavedet

6. Tekniset ohjeet on laadittava sitä silmällä pitäen, että soveltuvin seurantamenetelmä riippuu vesien luonteesta ja sijainnista tai pintavesien osalta tutkittavasta ekologisen tilan osatekijästä, ja että teknisten vaatimusten on oltava joustavia, jotta seurantatekniikoiden kehittäminen ja hienosäätö olisivat mahdollisia, samalla kun varmistetaan eri menetelmillä ja eri aikoina saatujen tulosten vertailtavuus.

Teknisillä ohjeilla on määriteltävä seuranta- ja arviointimenetelmät, mukaan lukien perusteet näytteenottoasemien sijainnille ja näytteenoton tiheydelle sekä laadunvalvontajärjestelmät.

Jos teknisillä ohjeilla mainitaan useampi kuin yksi menetelmä, on varmistettava, että tällaiset menetelmät ovat tulosten osalta vertailukelpoisia.

Teknisiin ohjeisiin on myös sisällyttävä laadun varmistukseen liittyvät säännökset ja yhteinen muoto pinta- ja pohjavesien tilan seurantatulosten esittelyä varten sekä yhteiset säännöt siitä tiedon määrästä, joka on liitettävä osana valuma-alueen hoitosuunnitelmaa edellytettävään tiivistelmään.

Liite VI

Luettelo toimenpideohjelmaan liitettävistä toimenpiteistä

Osa A

1. Jäljempänä on lueteltu ne yhteisön säädökset, jotka yhdessä kansallisen tai paikallisen lainsäädännön kanssa muodostavat 13 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaiseen toimenpideohjelmaan sisällytettävät perustoimenpiteet:
  - i. uimaveden laadusta annettu neuvoston direktiivi (76/160/ETY)⁸⁷
  - ii. luonnonvaraisten lintujen suojelusta annettu neuvoston direktiivi (79/409/ETY)⁸⁸
  - iii. juomaveden laadusta annettu neuvoston direktiivi (80/778/ETY)⁸⁹
  - iv. tietyn teollisen toiminnan suuronnettomuuden vaarasta annettu neuvoston direktiivi (82/501/ETY)⁹⁰
  - v. tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annettu neuvoston direktiivi (85/337/ETY)⁹¹
  - vi. ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä annettu neuvoston direktiivi (86/278/ETY)⁹²
  - vii. yhdyskuntajätevesien käsittelystä annettu neuvoston direktiivi (91/271/ETY)⁹³
  - viii. kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annettu neuvoston direktiivi (91/414/ETY)⁹⁴
  - ix. vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annettu neuvoston direktiivi (91/676/ETY)⁹⁵
  - x. luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annettu neuvoston direktiivi (92/43/ETY)⁹⁶
  - xi. ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annettu neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiivi (96/61/ETY)⁹⁷

---

⁸⁷ EYVL N:o L 31, 5.2.1976, s. 1.
⁸⁸ EYVL N:o L 103, 25.4.1979, s. 1.
⁸⁹ EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11.
⁹⁰ EYVL N:o L 230, 5.8.1982, s. 1.
⁹¹ EYVL N:o L 175, 5.7.1985, s. 40.
⁹² EYVL N:o L 181, 8.7.1986, s. 6.
⁹³ EYVL N:o L 135, 21.5.1991, s. 40.
⁹⁴ EYVL N:o L 230, 19.8.1991, s. 1.
⁹⁵ EYVL N:o L 375, 31.12.1991, s. 1.
⁹⁶ EYVL N:o L 206, 22.7.1992, s. 7.
⁹⁷ EYVL N:o L 257, 10.10.1996, s. 26.

xii. muu asiaankuuluva lainsäädäntö.

Osa B

1. Jäljempänä on luettelo, joka ei ole kattava, niistä lisätoimenpiteistä, joita jäsenvaltiot voivat hyväksyä kussakin valuma-aluepiirissään osana 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti edellytettäviä toimenpiteitä:
  - i. lainsäädännölliset välineet
  - ii. hallinnolliset välineet
  - iii. taloudelliset tai verotukselliset välineet
  - iv. neuvotellut ympäristösopimukset
  - v. päästöjen valvonta
  - vi. hyvää käytäntöä koskevat ohjeet
  - vii. vedenottoa koskevat rajoitukset
  - viii. kysynnän hallintaan liittyvät toimenpiteet, muun muassa mukautetun maataloustuotannon edistäminen, kuten esimerkiksi vain vähän vettä vaativien kasvien viljely kuivuudesta kärsivillä alueilla
  - ix. tehokkuus ja uudelleenkäyttöön liittyvät toimenpiteet, muun muassa vedenkäytön kannalta tehokkaiden teknologioiden edistäminen teollisuudessa ja vettä säästävät kastelutekniikat
  - x. rakennushankkeet
  - xi. suolanpoistolaitokset
  - xii. kuntoutushankkeet
  - xiii. pohjavesivarastojen keinotekoinen uusiutuminen
  - xiv. koulutushankkeet
  - xv. tutkimus-, kehitys- ja esittelyhankkeet
  - xvi. muut asiaankuuluvat toimenpiteet.

Liite VII

Valuma-alueen hoitosuunnitelmat

1. Valuma-alueen hoitosuunnitelmaan on sisällytettävä seuraavat osatekijät:
  - i. tiivistelmä 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissiolle toimitetuista tiedoista
  - ii. tiivistelmä 4 artiklan mukaisesti hyväksytyistä ympäristötavoitteista
  - iii. tiivistelmä 5 artiklan mukaisesti edellytetystä valuma-aluepiirin ominaispiirteiden arvioinnista
  - iv. tiivistelmä 6 artiklan mukaisesti edellytetystä ihmisen toiminnan aiheuttamien ympäristövaikutusten arvioinnista
  - v. tiivistelmä 7 artiklan mukaisesti edellytetystä valuma-aluepiirin vedenkäytön taloudellisesta arvioinnista
  - vi. tiivistelmä 9 artiklan mukaisesti nimettyjä suojeltavia alueita koskevasta rekisteristä
  - vii. tiivistelmä 10 ja 11 artiklan mukaisesti toteutettujen seurantaohjelmien tuloksista
  - viii. tiivistelmä 13 artiklan mukaisesti hyväksytystä toimenpidesuunnitelmasta, mukaan lukien:
    - a) edellä 13 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti kuvattujen toimenpiteiden osalta kuvaus Euroopan yhteisön, kansallisesta tai paikallisesta lainsäädännöstä, johon toimenpiteet perustuvat, sekä yksityiskohtaiset tiedot siitä, miten ne on toteutettu tai toteutetaan valuma-aluepiirissä,
    - b) tiivistelmä 12 artiklassa ja 13 artiklan 3 kohdan b alakohdassa edellytettävien vedenkäyttömaksujen täytäntöönpanoon liittyvistä toimenpiteistä,
    - c) tiivistelmä 13 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä 8 artiklan 2 kohdassa asetettujen ympäristön laatustandardien saavuttamiseksi,
    - d) tiivistelmä 13 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä niissä vesissä, joiden kemiallinen tila on hyvän tilan alapuolella,
    - e) yksityiskohtaiset tiedot 13 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti hyväksytyistä vedenottoa koskevista rajoituksista ja, jos tällaisia rajoituksia ei ole hyväksytty, perustellut syyt poikkeusten antamiselle,

f) yksityiskohtaiset tiedot 13 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesti hyväksytyistä lisätoimenpiteistä, ja

g) yksityiskohtaiset tiedot 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyistä täydentävistä toimenpiteistä,

mukaan lukien kussakin edellä mainitussa tapauksessa kuvaus niistä yksityishenkilöistä tai järjestöistä, jotka ovat vastuussa eri toimenpiteiden toteuttamisesta, ja aikataulu toimenpiteiden suunnitellulle toteuttamiselle, ja

ix. tiivistelmä 19 artiklan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä satunnaispäästöistä aiheutuvien pilaantumistapahtumien vaikutusten vähentämiseksi.

2. Valuma-alueen hoitosuunnitelman ensimmäiseen ajantasaistettuun versioon ja kaikkiin myöhempiin ajantasaistettuihin versioihin on myös liitettävä:

i. tiivistelmä valuma-alueen hoitosuunnitelman edellisen version julkaisun jälkeen tehdyistä muutoksista tai ajantasaistuksista,

ii. arviointi ympäristötavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta kehityksestä ja selvitys niistä ympäristötavoitteista, joita ei ole saavutettu,

iii. tiivistelmä ja selvitys niistä toimenpiteistä, joita valuma-alueen hoitosuunnitelman edellisessä versiossa oli suunniteltu, mutta joita ei ole toteutettu, ja

iv. tiivistelmä muista siirtymäajan toimenpiteistä, jotka on hyväksytty 14 artiklan mukaisesti valuma-alueen hoitosuunnitelman edellisen version julkaisun jälkeen.

3. valuma-alueen hoitosuunnitelmaan on liitettävä tiivistelmä 17 artiklan mukaisesti järjestetyn suunnitelmaluonnosta koskevan kansalaisten kuulemisen tuloksista sekä tiivistelmä kuulemisen johdosta tehdyistä muutoksista.

4. Valuma-alueen hoitosuunnitelmaan on liitettävä maininta kaikista 18 artiklan ehtojen mukaisista ohjelmista ja suunnitelmista.

5. Valuma-alueen hoitosuunnitelmaan on liitettävä myös kaikki 15 artiklan mukaisesti hyväksytyt suositukset kansallisiksi tai yhteisön toimiksi.

Liite VIII

Pilaavat aineet

1. Organohalogeniyhdisteet ja aineet, joista voi muodostua tällaisia yhdisteitä vesiympäristössä.
2. Organofosforiyhdisteet.
3. Orgaaniset tinayhdisteet.
4. Aineet ja valmisteet, joilla on todistetusti karsinogeenisia tai mutageenisia ominaisuuksia ja jotka voivat vaikuttaa vesiympäristössä tai vesiympäristön kautta tapahtuvaan lisääntymiseen.
5. Pysyvät hiilivedyt ja pysyvät sekä biokertyvät orgaaniset myrkylliset aineet.
6. Syanidit.
7. Metallit ja niiden yhdisteet.
8. Arsenikki ja sen yhdisteet.
9. Biosidit ja kasvinsuojelutuotteet.
10. Suspensiossa olevat aineet
11. Rehevöitymiseen vaikuttavat aineet (erityisesti nitraatit ja fosfaatit).
12. Aineet, joilla on epäsuotuisa vaikutus happitasapainoon (ja voidaan mitata muun muassa BOD- ja COD-parametreilla).

Liite IX

Perusteet ensisijaisten aineiden tai aineryhmien valitsemiselle sen riskin tutkimista varten, jonka ne aiheuttavat vesiympäristölle, ja vesiympäristöön joutuvien päästöjen valvontaa koskevan erityisen yhteisön strategian laatimisen tarkoituksenmukaisuus

Aineet tai aineryhmät, joiden:

1. on osoitettu aiheuttavan vesiympäristössä vaikutuksia, jotka eivät ole hyväksyttävissä, tai joiden aiheuttamista tällaisista vaikutuksista on olemassa vahvoja epäilyjä,
2. on todettu levinneen laajalle vesiympäristön yhteen tai useampaan osaan, ja
3. on osoitettu pääsevän vesiympäristöön useista lähteistä useita eri teitä.

Liite X

Ympäristön laatustandardit

1. Tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annetun neuvoston direktiivin (76/464/ETY)⁹⁸ tytärdirektiiveissä asetetuilla laatutavoitteilla tarkoitetaan tässä direktiivissä ympäristön laatustandardeja. Ne on asetettu seuraavissa direktiiveissä:
  - i. kloorialkalielktrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annettu neuvoston direktiivi (82/176/ETY)⁹⁹,
  - ii. kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annettu neuvoston direktiivi (85/513/ETY)¹⁰⁰,
  - iii. muiden alojen kuin kloorialkaliteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annettu neuvoston direktiivi (84/156/ETY)¹⁰¹,
  - iv. heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annettu neuvoston direktiivi (84/491/ETY)¹⁰²,
  - v. direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annettu neuvoston direktiivi (86/280/ETY).¹⁰³

---

⁹⁸ EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23.

⁹⁹ EYVL N:o L 81, 27.3.1982, s. 29.

¹⁰⁰ EYVL N:o L 291, 24.10.1983, s. 1.

¹⁰¹ EYVL N:o L 74, 17.3.1984, s. 49.

¹⁰² EYVL N:o L 274, 17.10.1984, s. 11.

¹⁰³ EYVL N:o L 181, 4.7.1986, s. 16.

RAHOITUSSELVITYS

1. TOIMENPITEEN NIMI

Komission ehdotus neuvoston direktiiviksi vesipolitiikkaan liittyvien yhteisön toimien kehyksestä

2. BUDJETTIKOHTA

B4-304

3. OIKEUSPERUSTA

- Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 130 s artiklan 1 kohta
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi pohjaveden yhdennettyä suojelua ja käyttöä koskevasta toimintaohjelmasta (EYVL N:o C 355, 25.11.1996, s. 1)

4. TOIMENPITEEN KUVAUS

4.1 Toimenpiteen yleistavoite

Direktiivillä on kolme tavoitetta, jotka olisi saavutettava viimeistään vuonna 2010:

- kaikkien pintavesien hyvän tilan saavuttaminen
- kaikkien pohjavesien hyvän tilan saavuttaminen ja
- kaikkien normien ja tavoitteiden noudattaminen, jotka liittyvät erityissuojelua vaativiin alueisiin, mukaan lukien juomavedenottoon tarkoitetut vedet.

4.2 Toimenpiteen säädetty kesto ja sen uudistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Direktiivissä edellytetään, että jäsenmaat

- hyväksyvät ja panevat täytäntöön valuma-alueen hoitosuunnitelmat joulukuuhun 2004 mennessä. Suunnitelmien on sisällettävä kaikki pinta- ja pohjavesien hyvän tilan saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet
- tarkastelevat uudelleen valuma-alueen hoitosuunnitelmia kuuden vuoden välein

Seuraavat pääasialliset toimenpiteet on toteutettava direktiivin säännösten täytäntöönpanon varmistamiseksi:

- sen periaatteen täytäntöönpano, että käyttäjiltä peritään kaikesta veden käytöstä aiheutuvat kokonaiskustannukset vuoteen 2010 mennessä (vedenotto, jakelu, kulutus, kerääminen, käsittely ja muu käyttö)
- juomavedenottoon käytettävien vesien nimeäminen joulukuuhun 2000 mennessä
- valuma-aluepiirien ominaispiirteiden arviointi joulukuuhun 2001 mennessä
- ihmisen toiminnan ympäristövaikutusten arvioimiseksi
- suojeltujen alueiden rekisteröimiseksi täydellisesti
- vesien tilan seurantaohjelmien laatimiseksi
- veden käytön täydellistä taloudellista arviointia varten

komissio

- tarkastelee uudelleen direktiiviä 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä

Seuraavat toimet direktiivin täytäntöönpanon tukemiseksi ja valvomiseksi aloitetaan aikaisintaan vuonna 1998:

- Teknisten ohjeiden laatiminen direktiivin liitteitä varten:
  - veden laadun ja määrän seurannan osalta 31 päivään joulukuuta 1999 mennessä,
  - piste- ja hajakuormituslähteistä aiheutuvan pilaantumisen laadun ja määrän arvioinnin osalta 31 päivään joulukuuta 1999 mennessä,
  - valuma-alueiden fyysisten, väestöllisten ja taloudellisten ominaispiirteiden arvioinnin osalta 31 päivään joulukuuta 1999 mennessä,
  - taloudellisten ohjauskeinojen käyttöalan määrittelyn osalta vesipolitiikassa tarvittaessa.
- Direktiivin täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen arviointi ja julkaisu kuuden vuoden välein 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä
- Komission alustavan suunnitelman esittäminen vuosittain suunnitelluista ehdotuksista vesien suojelua ja käyttöä koskeviksi toimenpiteiksi 31 päivästä joulukuuta 1999 alkaen
- Päätösten tekeminen sellaisissa valtioiden rajat ylittävää vesien suojelua ja käyttöä koskevissa asioissa, joista jäsenvaltiot eivät pääse yhteisymmärrykseen

- Neuvotteleminen tarvittaessa kolmansien maiden kanssa valtioiden rajat ylittävistä vesien suojelusta ja käytöstä
- Direktiivin yleisistä säännöksistä tehtyjen jäsenmaiden poikkeusten arviointi tarvittaessa
- Sääntelykomitean puheenjohtajana toimiminen tarvittaessa
- Konferenssin järjestäminen joka toinen vuosi vesialan asiantuntijoille, vedenkäyttäjille ja päätöksentekijöille vuodesta 2000 tai myöhemmästä ajankohdasta alkaen tarvittaessa

5. MENOJEN TAI TULOJEN LUOKITUS

5.1 Ei-pakolliset menot

5.2 Jaksotetut määrärahat

6. MENO- TAI TULOLAJI

Menot:

- Tekninen tai tieteellinen työ, joka liittyy
  - yhdenmukaisen järjestelmän kehittämiseen määräysten noudattamisen seurantaohjelmia varten,
  - liitteiden yksityiskohtien määrittelyyn ympäristöllisten ja taloudellisten parametrien luokittelua ja arviointia varten,
  - direktiivin täytäntöönpanoa koskevien kertomusten julkaisemiseen, ja
  - mahdolliseen komission strategioiden kehittämiseen pilaavien aineiden valvomiseksi.

7. TALOUDELLISET VAIKUTUKSET

7.1 Toimenpiteen kokonaiskustannusten laskutapa (yksittäisten ja yhteenlaskettujen kustannusten suhde)

Tutkimukset: Tutkimukset, joita tarvitaan liitteiden määrittelyn teknisenä ja tieteellisenä tukena, kattavat suurelta osin saman alan kuin tutkimukset, joita tarkoitetaan veden ekologian laadun koskevassa direktiiviehdotuksessa (KOM(93) 680 lopull.), joka peruutetaan ja korvataan tällä ehdotuksella. Tutkimukset on ennakoitu vuoden 1997 talousarviossa.

Kertomukset: Tällä ehdotuksella kumotaan neljä voimassa olevaa direktiiviä ja yksi päätös, jotka edellyttävät viittä kertomusta: neuvoston direktiivit 75/440/ETY, 78/659/ETY, 79/923/ETY, 80/68/ETY ja neuvoston päätös 77/795/ETY. Tällä ehdotuksella korvataan myös veden ekologisesta laadusta annettu direktiiviehdotus, KOM(93) 680 lopull., joka peruutetaan. Lisäksi kertomukset tehdään kuuden vuoden välein kolmen vuoden sijasta, mikä merkitsee menojen vähenemistä.

7.2 Kustannusten jakautuminen toimenpiteen osatekijöiden mukaan

Maksusitoumusmäärärahat miljoonina ecuina (nykyisin hinnoin)

Jakautuminen	vuosi n 1997	n + 9	n + 15	Yhteensä
Tekninen ja tieteellinen tuki liitteiden määrittämiseksi (tutkimukset)				
a) veden käytön kokonaiskustannusten perimistä koskevat tutkimukset	0,15			0,15
b) piste- ja hajakuormitus- lähteiden aiheuttaman pilaantumisen ominaispiirteitä ja muita ihmisen toiminnan ympäristövaikutuksia koskevat tutkimukset	0,05			0,05
c) pinta- ja pohjaveden kemiallisen ja ekologisen tilan seurantamenetelmiä koskevat tutkimukset	0,1			0,1
Komission kertomus joka kuudes vuosi vuodesta 2006 alkaen		0,3	0,3	0,6
Yhteensä	0,3	0,3	0,3	0,9

7.3 Maksusitoumusmäärärahojen/maksumäärärahojen aikataulu

miljoonaa ecua

	vuosi n 1997	n + 9	n + 15	Yhteensä
Maksusitoumusmäärä- rahat	0,3	0,3	0,3	0,9
Maksumäärärahat				
vuosi n 1997	0,125			
n + 1	0,175			
n + 9		0,3		
n + 15			0,3	
n + 21				
n + 27				
n + 33 ja seuraavat vuodet				
Yhteensä	0,3	0,3	0,3	0,9

8. PETOSTENVASTAISET SÄÄNNÖKSET

- Sopimuksissa mainitaan nimenomaan, että kaikki tehty työ on komission omaisuutta.
- Sopimusosapuolelle maksetaan vasta sen jälkeen, kun vaaditut kertomukset ja palvelut on otettu vastaan ja tarkastettu.

9. KUSTANNUSVAIKUTTAVUUSANALYYSI

9.1 Määrälliset erityistavoitteet ja kohderyhmä

Yleistavoitteena olevan pinta- ja pohjavesien hyvän tilan saavuttamisen puitteissa toimenpiteiden tavoitteita voidaan täsmentää edelleen seuraavasti: ihmisten veden tarpeen, ekosysteemien ja taloudellisiin tarkoituksiin tulevan veden suojelun lisääminen

Erityistavoitteet:

- vesien tilan huononemisen ehkäiseminen ja vesiekosysteemien, sekä vedentarpeen osalta maaekosysteemien, tilan suojelu ja parantaminen

- kestävän veden kulutuksen edistäminen, joka perustuu saatavissa olevien vesivarojen pitkän aikavälin suunnitteluun
- riittävän hyvälaatuisen veden saannin varmistaminen ihmisten kulutukseen ja taloudellisiin tarkoituksiin
- hallinnollisten rakenteiden asettaminen kaikkien vesien yhdenmukaista ja avointa hallintoa varten
- veden käyttäjien ja yleisön osallistuminen toimenpiteiden valmisteluun ja näiden kuuleminen
- veden käytöstä aiheutuvien kokonaiskustannusten periminen käyttäjiltä
- sellaisen yhtenäisen kehyksen luominen yhteisön toiminnalle vesipolitiikan alalla, jossa yhdistetään kestävän vesien hoidon kannalta tärkeät yhteisön politiikat.

Vesien tilaa koskevat tiedot eivät ole täysin käytettävissä ja direktiivin täytäntöönpano on pitkälinen prosessi, jossa kertyy tietoa vesien tilan ja vedenkäytön vaikutusten seuraamista ja arviointia varten. Tässä mielessä direktiivi on luonteeltaan menettelyllinen. Lueteltujen erityistavoitteiden kvantitatiivinen lisämääritys jatkuvan prosessin muodossa varmistetaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa direktiivin täytäntöönpanossa. Kvantitatiivinen määrittely riippuu paikallisen tason osallistumisesta jäsenvaltioissa, koska sen määrittäminen, mitä “vesien hyvällä tilalla” tarkoitetaan vaihtelee riippuen hydrologisista erityisominaisuuksista, geologiasta, ilmastosta ja veden käytön sosio-ekonomisesta ympäristöstä.

Direktiivin kohderyhmät ovat seuraavat:

- Nykyiset ja tulevat veden käyttäjät, jotka ovat riippuvaisia vesien “hyvästä tilasta”, hyötyvät vesivarojen kestävästä hoidosta ennen kaikkea siten, että tarjolla on riittävästi hyvälaatuisia juomavettä ja vettä elintarviketuotantoon ja muihin teollisuusprosesseihin, maataloustuotantoon, kalastukseen ja kalanviljelyyn, matkailuun sekä vapaa-ajan ja muihin toimintoihin.
- Alajuoksun vedenkäyttäjät, joiden vedensaanti paranee.
- Vedenkäyttäjät, jotka tällä hetkellä rahoittavat muita veden käyttäjiä, saavat kohtuullisemman maksurakenteen. Tämä koskee esimerkiksi kotitalouksia, jotka tällä hetkellä tukevat teollisia käyttäjiä ja päinvastoin, ja veronmaksajia, jotka rahoittavat suoraa valtiontukea tai ristikkäistä piilotukea.
- Yksityiset ja julkiset hallintoelimet, jotka saavuttavat paremman hallintorutiinien kustannustehokkuuden vesien hoidon yhteensovittamisen ja yhtenäisyyden seurauksena.
- Kasvi- ja eläinlajien monimuotoisuus vesiekosysteemeissä.

9.2 Toimenpiteiden perustelut

Yhteisön vesien tilaan kohdistuva jatkuva paine ja heikkenevä kehityssuunta edellyttävät parempaa yhteensovittamista ja yhtenäisyyttä yhteisön vesien suojelussa ja hoidossa. Tämä direktiivi tarjoaa puitteet olemassa olevan sekalaisen vesiä koskevan yhteisön ja kansallisen erityislainsäädännön yhteensovittamiselle ja osittaiselle korvaamiselle.

Toissijaisuus

- Nykyinen yhteisön lainsäädäntö integroidaan yhtenäisen kehyksen alle, joka kattaa kaikki vedet ja määrälliset ja laadulliset kysymykset sekä takaa vesiympäristön päästöjen valvontaa koskevan yhdistetyn lähestymistavan päästöjen raja-arvojen ja ympäristön laatumormien kautta. Luodaan yhteisten määritelmien ja seuranta-menettelmien yhdenmukainen kokoelma. Tämä voidaan saavuttaa ainoastaan yhteisön tasolla. Vesien tilaa koskeva yleinen valtioiden rajat ylittävä yhteensovittaminen, samoin kuin kansainvälisten sopimusten puitteissa tapahtuva yhteensovittaminen kolmansien maiden kanssa, voidaan varmistaa ainoastaan yhteisön tasolla.
- Näissä puitteissa päätökset tehdään mahdollisimman lähellä niitä paikkoja, joissa vettä käytetään tai se on vaikutuksille alttiina, jäsenvaltioiden erilaisten tilanteiden huomioon ottamiseksi. Etusijalla ovat jäsenvaltioiden vastuulla olevat toimet, jotka toteutetaan laatimalla erityisiä toimenpideohjelmia yleisen hoitosuunnitelman mukaisesti. Direktiivi edellyttää lisäksi kiinnostuneiden tahojen, mukaan lukien vedenkäyttäjät ja yleisö, osallistumista suunnitelmien laadintaan avoimuuden varmistamiseksi.

Toimenpiteiden kustannusvaikuttavuus

Yhtenäisen vesien hoidon kehyksen luomisen odotetaan johtavan suurempaan kustannustehokkuuteen hallintorutiineissa, mikä johtuu toimenpiteiden yhteensovittamisesta, paremmista taustatiedoista ja päällekkäisten ponnistelujen välttämisestä.

Jos kaikesta vedenkäytöstä peritään kokonaiskustannukset kattavat maksut, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan ympäristö- ja raaka-ainekustannukset, tämä johtaa veden käytön parempaan kustannustehokkuuteen sekä vesien parempaan suojeluun ja järkevämpään käyttöön.

Kustannustehokkuus todennäköisesti vaihtelee, kun otetaan huomioon olosuhteiden ja tarpeiden erilaisuus yhteisön eri alueilla ja olemassa olevien velvoitteiden täytäntöönpanon taso. Taloudellisesti kannattavat ratkaisut pilaantumisen ja veden oton valvomiseksi saattavat vaihdella vastaavasti. Direktiivin menettelyllinen luonne takaa joustavuuden kokonaiskustannusten kattavuutta koskevan periaatteen täytäntöönpanossa ja ympäristö- ja raaka-ainekustannusten huomioon ottamisen vuoteen 2016 mennessä.

Hyvän veden tilan saavuttaminen riippuu suurelta osin olemassa olevan yhteisön lainsäädännön, erityisesti yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin (91/271/ETY), nitraattidirektiivin (91/676/ETY) ja ympäristön pilaantumisen

ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun direktiivin (96/61/EY), täydellisestä täytäntöönpanosta. Näiden direktiivien täytäntöönpanosta ja paikallisista olosuhteista riippuen voidaan tarvita lisätoimia, joiden luonne ja laajuus vaihtelevat kunkin tilanteen mukaan.

9.3 Toimenpiteiden seuranta ja arviointi

Direktiivin tavoitteiden saavuttamiselle on asetettu selkeät aikarajat.

Komissio seuraa vesien tilan kehittymistä läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja Euroopan ympäristökeskuksen kanssa vedenkäyttäjien ja suuren yleisön myötävaikutuksella. Kertomukset on toimitettava komissiolle joka kuudes vuosi. Komissio kertoo vuosittain kaikista suunnitelluista ehdotuksista vesien suojelun parantamiseksi tapahtuneen kehityksen valossa.

Jäsenvaltioiden on pantava toimeen kaikki toimenpideohjelmat, jotka katsotaan tarpeellisiksi hyvän vesien tilan saavuttamiseksi vuoteen 2007 mennessä valuma-alueiden hoitosuunnitelmien muodossa. Näitä suunnitelmia tarkastellaan kuuden vuoden välein.

Jäsenvaltioiden on varmistettava kokonaiskustannusten kattamista koskevan periaatteen täytäntöönpano ja mahdollisuuksien mukaan määrättävä maksut, joissa on mukana ympäristö- ja raaka-ainekustannukset, vuoteen 2010 mennessä.

Jäsenvaltioiden on laadittava vesien tilan seurantaohjelmia. Jäsenvaltioilla on edelleen velvollisuus kuulla yleisöä suunnitelmista ja tuloksista kuuden vuoden välein tehtävän ohjelmien tarkistuksen ja direktiivin säännösten soveltamista koskevien toimenpiteiden muodossa. Kehitystä koskevien kertomusten on oltava yleisesti saatavilla ja ne on lähetettävä komissiolle joka kuudes vuosi.

Direktiivissä vahvistetaan yhteiset määritelmät ja analyysi- ja seurantamenetelmät, jotka mahdollistavat toimenpiteiden ja saavutusten vertailun.

10. HALLINTOMENOT (YLEISEN TALOUSARVION PÄÄLUOKAN III KOHTA A)

Tarvittavien hallinnollisten varojen tosiasiallinen siirtäminen riippuu komission vuosittaisesta varojen myöntämisestä koskevasta päätöksestä, jossa otetaan huomioon henkilökunnan lukumäärä ja budjettivallan käyttäjän hyväksymät lisäsummat.

10.1 Vaikutus toimien lukumäärään

Henkilöstön lukumäärä ei lisääny; yksi virkamies ja yksi tilapäinen toimenhaltija sisältyvät jo talousarvioon.

Toimityyppi		Toimintaa varten nimitettävä henkilökunta		Lähde		Kesto
		<u>Vakinaiset toimet</u>	<u>Tilapäiset toimet</u>	Olemassa olevat voimavarat PO:ssa tai asianomaisessa osastossa	Ylimääräiset voimavarat	
Toimenhaltijat tai tilapäinen henkilöstö	A	1	1	2	0	Tilapäinen toimi: 1997-1999
	B	0	0	0	0	
	C	½	0	½	0	
Muut voimavarat		0	0	0	0	
Yhteensä		1½	1	2½	0	

10.2 Ylimääräisen henkilöstön aiheuttamat taloudelliset kokonaisvaikutukset

ecua (nykyisin hinnoin)

	Määrät	Laskutapa
Toimenhaltijat	0	
Tilapäinen henkilöstö	0	
Muut voimavarat (ilmoitetaan budjettikohta)	0	
Yhteensä	0	

10.3 Muiden hallintomenojen lisääntyminen toiminnan seurauksena

ecua (nykyisin hinnoin)

Budjettikohta	Määrät	Laskutapa
26 artiklassa tarkoitetun komitean kokoukset (kerran tai kahdesti vuodessa) vuodesta 1998 alkaen	20 500 ecua	10 250 ecua/kokous x 2 kokousta/vuosi
Konferenssi joka toinen vuosi vuodesta 2000 alkaen	25 000 ecua	50 000 ecua/konferenssi joka toinen vuosi 200 osanottajaa, kokoushuone (Bryssel), tulkkaukset, asiakirjat
Keskimäärin vuodessa vuodesta 2000 alkaen	45 500 ecua	

ISSN 1024-4492

KOM(97) 49 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

14

Luettelonumero : CB-CO-97-079-FI-C

ISBN 92-78-16378-3

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg